Pagina 3

Viață de organizație

Să analizăm mai devreme un document care va fi aprobat în adunarea de alegeri

PROGRAMUL DE ACTIVITATE

Pagina 4

Reportaj ● Poezie

REPUBLICĂ, MĂREAȚĂ VATRĂ

— Ialomița — de la zero la infinit

— La cota înaltă a tinereții

Pagina 5

Știință

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ DE PROGRAME

NOUTĂȚI DIN LABORATOARELE ROMÂNEȘTI

DIALOGUL ȘTIINȚĂ PRODUCȚIE

Pagina 8

De peste hotare

— „CUPRUL CHILIAN ȘI UN STRANIU EMBARGO" — stăpînii de ieri sfidează poporul chilian

— „PORT - AVIONUL TERESTRU"

— „TINEREȚEA UNUI VECHI ORAȘ" —

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7275

— 8 PAGINI — 30 BANI —

SÎMBĂTĂ 7 OCTOMBRIE 1972

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

● Însărcinatul cu afaceri a.i. al U.R.S.S. la București

Vineri, 6 octombrie a.c., tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit pe V. S. Tikunov, însărcinatul cu afaceri a.i. al Uniunii Sovietice la București, la cererea acestuia.

Cu acest prilej, a avut loc o convorbire tovărășească.

● Delegația de mineri din Zambia

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a primit vineri după-amiază o delegație de mineri din Zambia.

Delegația, din care fac parte R. V. C. Burls, director miner la divizia Chingola, I. D. Mac Donald, super-intendent metalurg la divizia Chingola, Paul Chibulu, super-intendent al personalului la divizia Chibuluma, Edward Simbeye, șef de schimb la divizia Rokana, se află în țara noastră la invitația adresată de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu prilejul vizitei făcute în Zambia în primăvara acestui an.

La primire a fost de față Bujor Almășan, ministrul minelor, petrolului și geologiei.

Președintele Consiliului de Stat s-a întreținut cordial cu membrii delegației de mineri zambieni. Oaspeții au exprimat calde mulțumiri pentru invitația de a vizita România. În timpul convorbirii s-a evidențiat utilitatea contactelor și schimburilor de experiență dintre colective de mineri din cele două țări, ca o contribuție la mai buna cunoaștere reciprocă, la întărirea prieteniei românozambiene, a cooperării internaționale.

● Sayed Abbas Chedid, directorul Centrului de Informare al O.N.U.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a primit, în după-amiaza zilei de 6 octombrie, pe Sayed Abbas Chedid, directorul Centrului de Informare al Organizației Națiunilor Unite la București, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire, desfășurată într-o atmosferă cordială.

ÎNTREPRINDERILE BUCUREȘTENE OFERĂ ÎN ACEST CINCINAL

120 000 LOCURI DE MUNCĂ

Cum acționează organizația U.T.C. a Capitalei la această chemare a industriei

Convorbire cu tovarășul MARIN VOINEA, *secretar al Comitetului municipal București al U.T.C.*

— Pornind de la actuala structură a formelor de învățămînt profesional, de la necesitatea asigurării unui plus important de muncitori calificați pentru producția anului viitor, ce a întreprins pînă acum și ce va întreprinde în continuare Comitetul municipal al U.T.C.?

— Acționînd împreună cu celelalte [illegible] în colectivele create. În acest scop, în fiecare din cele opt sectoare ale Capitalei, am hotărît să stăm de vorbă cu peste 15.000 de tineri (cu unii, desigur, de mai multe ori) și să convingem pentru a primi repartiții în producție, aproape 12.000 de ti-

(Continuare în pag. a II-a)

CE INDICĂ STRUCTURA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI PROFESIONAL ?

Pentru realizarea cifrei stabilite, de peste 120 000 de muncitori calificați pe care îi reclamă în acest cincinal industria Capitalei, va fi nevoie să se suplimenteze cu 42 000 cifra de școlarizare prevăzută inițial. Pentru pregătirea acestor cadre prin diverse forme — școli profesionale, ucenicia la locul de muncă, licee de specialitate, cursuri postliceale, cursuri de scurtă durată — statul va aloca încă 183 milioane lei. Comitetul municipal de partid a luat, de asemenea, toate măsurile pentru urgentarea construirii căminelor pentru tinerii nefamiliști, pentru îmbunătățirea condițiilor materiale de calificare în toate întreprinderile, de desfășurare a practicii în producție a elevilor de la școlile generale și liceele de cultură generală. Există un amplu plan de acțiuni privind perfecționarea întregului sistem de pregătire profesională, de atragere a tinerilor spre meseriile din industrie, pentru satisfacerea nevoilor mereu crescînde de cadre calificate pentru economia Capitalei.

Structura pe meserii a formelor de învățămînt profesional urmează, evident, structura dată de necesarul de muncitori calificați pe specialități și ani. Vor trebui astfel pregătiți în perioada 1972—1975 aproape 5 000 lăcătuși mecanici, peste 3 300 confecționeri acumulatori, 3 250 strungari, 2 000 electroniști, 2 900 operatori chimiști, 2 000 frezori-rabotori, un apreciabil număr de electricieni, frezori textile, sudori, țesătoare, tîmplari, turnători-formatori. O anumită dificultate o constituie faptul că o bună parte din cei 42.000 de tineri solicitați în plus față de prevederile inițiale trebuie să intre în producție chiar în anul 1973, de ei depinzînd, într-o măsură considerabilă, realizarea planului anual într-un avans corespunzător. Aceasta este prima urgență pentru toți factorii implicați în recrutarea și calificarea tinerilor.

LAL ROMULUS

UN RĂSPUNS DIN CÎTEVA MII

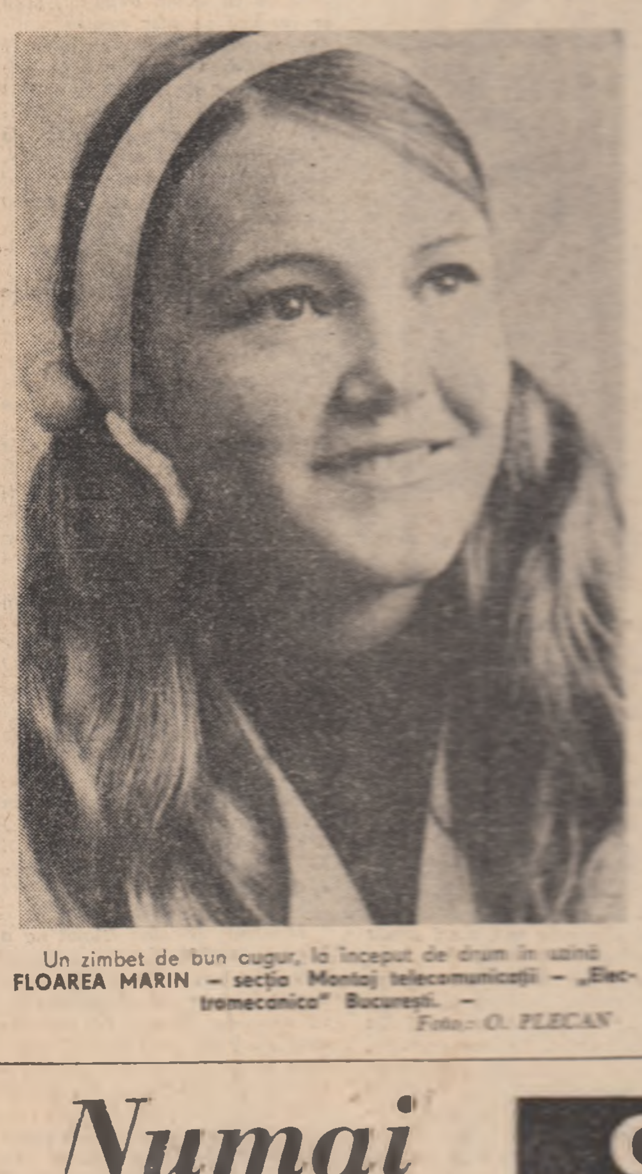

Un zîmbet de bun augur, la început de drum în uzină FLOAREA MARIN — secția Montaj telecomunicații — „Electromecanica" București. — Foto: O. PLECAN

TINERII, PE FRONTUL RECOLTEI

Pe valea Tîrnavei Mari

7 000 DE ELEVI ȘI STUDENȚI ÎN SPRIJINUL COOPERATORILOR

— În aceste zile — ne-a informat tovarășul Ioan Rusu, primul secretar al Comitetului municipal Sighișoara al U.TC. — în Valea Tîrnavei Mari, perimetrul aferent județului Mureș, participă la strîngerea recoltei, alături de lucrătorii ogoarelor, peste 7 000 de elevi și studenți.

În ciuda vremii care vrea cu tot dinadinsul să se mențină nefavorabilă, ei au înțeles necesitatea prezenței lor acolo unde se dă bătălia recoltei pentru adăpostirea recoltei și s-au înrolat fără rezerve. Marți după masă a plouat ca în lunile de vară. În taberele de muncă patriotică ale elevilor și studenților, dincolo de hotărîrea acestora de a nu se lăsa supuși de timp, plutea o notă de îngrijorare. Iată ce ne-a declarat Ecaterina Turk, ucenică la cooperativa „Prestarea" din Sighișoara, pe care am întîlnit-o la recoltatul sfeclei în ferma de la Saeș.

— Sîntem conștienți că ceea ce facem noi aici este mai mult decît necesar. Ne pare rău, însă, că deși nu se poate vorbi de codași în brigada noastră, cantitativ nu realizăm cît am putea realiza în zilele cu soare.

În aceeași zi, studenții Institutului pedagogic de trei ani din Tg. Mureș, care participau la culesul fructelor, au încheiat bilanțul primei zile de muncă patriotică cu patru vagoane de mere, iar în livada din Seleuș, elevii Școlii generale nr. 5 au cules 10 tone de prune.

MIRCEA BORDA

În două cooperative agricole

INIȚIATIVA COMITETULUI U.T.C. ? O REGRETABILĂ ABSENȚĂ !

ÎN PAGINA II

Poate deveni TENISUL un sport de masă ?

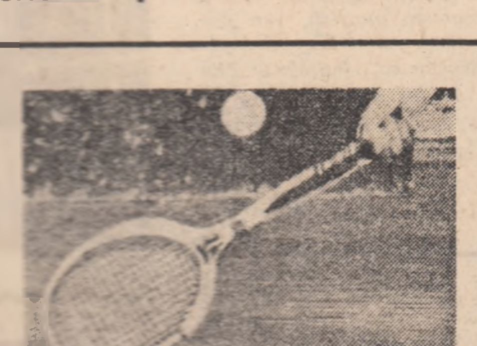

„Scînteia tineretului" propune:

- UN CAMPIONAT NAȚIONAL DOTAT CU „CUPA ȚIRIAC—NĂSTASE" (PENTRU TINERII PÎNĂ LA 19 ANI) ȘI ALTE MĂSURI ÎN SCOPUL DEZVOLTĂRII PRACTICĂRII TENISULUI.

„Scînteia tineretului" inițiază:

- UN CURS PRACTIC DE TENIS, SUSȚINUT ÎN PAGINILE ZIARULUI DE MAESTRUL EMERIT AL SPORTULUI, ION ȚIRIAC.

AMĂNUNTE ÎN PAGINA A VII-a

Numai „experiența vieții" nu ne mai ajunge...

Catedra — ȘTIINȚA CONDUCERII

La Conferința Națională a P.C.R. s-a subliniat că exigențele actualei etape a construcției socialismului, îndeosebi în privința conducerii sistemului social socialist, care, deși unitar, se dovedește a fi deosebit de complex, impun elaborarea sistematică și operativă a unei științe a conducerii. De aici și necesitatea ca fiecare cetățean — chemat, într-un cadru legiferat, să participe la conducere — să posede datele fundamentale ale științei conducerii, să conștientizeze cît mai bine importanța actului de a-și exercita dreptul la decizie și la înfăptuirea ei. Dorind să vină și în acest domeniu în sprijinul pregătirii tinerilor, ziarul nostru inaugurează o rubrică prin care-și propune să-i informeze și să-i inițieze în legătură cu multiplele aspecte ridicate de fenomenul conducerii.

Dialogul nostru cu dr. doc. VICTOR SĂHLEANU

— Ce interes pot prezenta pentru tineret preocupările privind știința conducerii?

— Poate nu e inutil să atrag atenția asupra faptului că, prin extinderea și perfecționarea conducerii, știința conducerii poate deveni un „instrument de lucru" pentru toți membrii colectivelor de muncă. Este, apoi, foarte util să se arate tineretului că știința — și nu inspirația de moment — trebuie să devină temeiul deciziilor. Acest lucru face parte din întărirea naturii raționale a vieții sociale. Știința conducerii adecvat înțeleasă este un prilej de a educa gîndirea multi — și interdisciplinar. Știința conducerii are nevoie de contribuțiile creatoare ale tinerilor pentru a se dezvolta, pentru a se perfecționa.

— Cum puteți explica accesul la această știință a tuturor membrilor societății?

— După părerea mea, știința conducerii nu trebuie aplicată numai în mare și la nivelul sistemelor sociale cuprinzătoare, ci va fi necesară în activitatea socială la fiecare pas. Munca dintr-un birou, dintr-un atelier — poate fi și ea condusă empiric sau științific, la întîmplare sau cu o bună fundamentare etc. Așa după cum energia electrică a devenit de o utilitate nemijlocită în viața cotidiană, anumite perspective naționale asupra activității umane vor deveni, sperăm, moduri de gîndire curente ale fiecărui om. Nu găsesc o limită netă între conducere și auto-conducere, înțelegînd prin ultimul termen, conducerea propriei vieți personale... (Nu este lipsit de interes faptul că unele modele de con-

Interviu realizat de DORINA TURCU

(Continuare în pag. a II-a)

Accente

ULTIMUL CIMPANZEU

Sînt un om pe care cu greu cineva îl scoate din ale lui. Totuși, din cînd în cînd, nedorit desigur, îmi ajung la ureche fapte care mă fac să nu mai fiu liniștit pe o perioadă îndelungată, fapte care mă umplu de o revoltă grea. Așa s-a întîmplat recent cînd, cineva foarte apropiat și în care am multă încredere, mi-a descris un tip de șef care se vrea autoritar prin abuz în numele înaltelor principii, ins al cărui portret demn de măștile lui Goya, reieșea dintr-o întîmplare măruntă la prima vedere, dar de-a dreptul incredibilă, prin ceea ce spune ea de fapt. Personajul este, se pare, inspector în învățămînt. Lucrează la un județ și, dispunînd de dreptul oficial de a-i controla pe alții, și-a închipuit că nimic nu poate fi mai nimerit decît să facă to-

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a VII-a)

EKISTICA

de ACULIN CAZACU

Termenul, inventat pare-se de arhitectul grec Doxiades este mai degrabă un semnal de alarmă decît o invitație la delimitări conceptuale și finețuri metodologice. Derivată din ecologie și din teoria grafelor, ekistica semnalează o putință pe care omul o are, dar încețoșat de victorii asupra naturii și mediului ambiant și-o refuză adesea cu ușurință autoînșelătoare : **aceea de a-și construi existența astfel încît, dominînd natura, să nu-și strice echilibrul în raport cu ea.** Lumea întreagă se întreabă astăzi cu frecvență sporită, la nivelul conștiinței publice a speciei, dacă nu cumva învingem natura prin distrugere mai degrabă decît prin cunoaștere.

După unele statistici ce nu pot fi complete, desigur, **noi alterăm astăzi mediul înconjurător cu aproximativ 500 000 de substanțe poluante.** Fiecare an adaugă acestei cifre, sufocante prin dimensiunile ei, circa 1 000 de substanțe noi de acest fel. Voci autorizate se întreabă dacă dispunem sau putem dispune de capacitatea tehnică pentru a face ca emisiunile nocive ale industrialismului contemporan să se reducă și chiar să se neutralizeze. Sînt unele sceptice, altele optimiste. Sînt și unii rezervați, care abordează o tăcere gravă ce aduce mai degrabă cu infracțiunea etică de tăinuire a pericolului. Cert este că, mai mult sau mai puțin, mai repede sau mai încet, omenirea își dă seama că timpul aprinderii semnalelor de avertizare a venit și că orice întîrziere se traduce în apariția unor noi baraje distructive între om și natură.

Separîndu-se ireversibil de natură, prin ecranul filtrant al civilizației, omul tinde și vrea să-și prezerveze datele fundamentale ale acesteia. Încorsetat de smog-ul ce-i taie respirația își dă seama că evadarea săptămînală nu-i decît o soluție trecătoare ce se cere depășită prin distrugerea corsetului poluant și amorțitor.

(Continuare în pag. a II-a)

VĂ INFORMĂM

Şi ei au hotărît să muncească în uzină

I-am găsit în vestiarul secţiei Tratamente termice a Uzinei „Vulcan", încheiaseră de cîteva minute schimbul şi de-abia ieşiseră de sub duşurile fierbinţi. Veseli, exuberanţi, comentau un eveniment sportiv la zi, se mişcau cu dezinvoltură printre ceilalţi muncitori, schimbau replici prieteneşti, nimic nu lăsa să se înţeleagă că aceşti tineri sînt doar de trei zile salariaţi în secţie. Dar mai întîi să-i cunoaştem: Alexandru Giurici, Costel Ionescu, Valentin Opitz, Liviu Bogdănescu, Remus Liviu Gheorghatos, Nicolae Radu Florea. Unii au terminat studiile medii la Liceul nr. 36, alţii la „Nicolae Bălcescu", alţii la „Racoviţă". S-au cunoscut poate la o reuniune de dans, poate la un cerc de specialităţi sau pe un teren sportiv. Au hotărît să vină în uzină. S-au convins că munca într-o întreprindere le deschide largi posibilităţi, le netezeşte drumul spre împlinire, spre afirmare.

La Uzina mecanică de utilaj chimic s-au deschis cursurile de calificare

Uzina mecanică de utilaj chimic, unul dintre obiectivele importante ale Capitalei, aflat în plin proces de modernizare şi extindere, solicită şi ea un număr sporit de cadre calificate în vederea îndeplinirii cincinalului în patru ani şi jumătate. La chemarea lansată de industria Capitalei, mulţi dintre tinerii care s-au grăbit să răspundă au bătut la porţile ei. În vederea calificării noilor angajaţi conducerea întreprinderii a trecut imediat la organizarea cursurilor. Trei dintre ele, cuprinzînd 60 de tineri, au fost deschise de curînd şi vor pregăti sudori, lăcătuşi şi strungari. Alte două cursuri cu cîte 30 de participanţi vor fi deschise în curînd, pentru lăcătuşi şi cazangii. Dar uzina aşteaptă în continuare opţiunile altor tineri şi pe măsura sosirii lor şi a completării efectivului necesar, alte cursuri îşi vor începe activitatea.

Întreprinderile Capitalei oferă în acest cincinal 120 000 LOCURI DE MUNCĂ

Cum acţionează organizaţia U.T.C. a Capitalei

(Urmare din pag. 1)

neri. Din păcate, însă, nu ştim cîţi dintre aceştia au ajuns într-adevăr în uzine, nu am putut urmări, pînă la acest stadiu, eficienţa acţiunilor noastre.

— De fapt, tocmai acest aspect este cel mai important. Credeţi că nu poate fi găsită nici deaici înainte o soluţie pentru a şti cîţi şi care dintre tinerii cu care se stă de vorbă se încadrează în muncă?

— E destul de greu. Ce-i drept, la angajarea în uzine, tinerii trec şi pe la comitetul U.T.C., dar aproape toţi secretarii noştri sînt în producţie şi n-au timpul efectiv necesar pentru a ţine o astfel de evidenţă, pentru întocmirea de situaţii. Totuşi, aceasta fiind singura cale, comitetele U.T.C. de sectoare încearcă acum, prin activiştii lor, să urmărească, cu ajutorul secretarilor U.T.C. pe întreprinderi, această evidenţă, în primul rînd în unităţile mai mari. Vom şti în acest fel mai exact, unde să acţionăm mai intens, încotro să ne concentrăm atenţia.

Chiar şi în condiţiile cunoaşterii incomplete a eficienţei acţiunilor iniţiate de Comitetul municipal, de comitetele U.T.C. ale sectoarelor, se pot constata rezultate notabile. Din cele opt întreprinderi pe care comitetul municipal s-a angajat să le sprijine cu prioritate şi efective în completarea necesarului de muncitori pînă la sfîrşitul acestui an, trei ne comunică deja că au primit numărul solicitat pentru această primă etapă. U.R.A.-Griviţa, F.E.M.I.-Pipera şi Automatica-Floreasca. Mii de alţi tineri au răspuns însă chemării în celelalte peste 230 de fabrici şi uzine ale Capitalei. Zeci de cursuri de calificare au început la 1 octombrie, în aproape toate unităţile industriale. Cu toate acestea, satisfacerea nevoilor lor este încă departe de a fi împlinită. De aceea discuţia cu tovarăşul secretar continuă pe aceeaşi idee: care sînt acţiunile comitetului U.T.C. la ordinea zilei, ce se face acum pentru ca numărul suplimentar de muncitori calificaţi, cerut pentru producţia anului viitor, să poată fi cuprinşi neîntîrziat în cursurile de calificare de această dată?

— Ne-am propus să intensificăm dialogurile noastre imediate cu absolvenţii liceelor, pentru că ei sînt cei care au nevoie de cea mai scurtă perioadă de însuşire a meseriei. E un fapt cunoscut şi explicabil. Avem în Bucureşti peste 1.100 absolvenţi de liceu — promoţiile 1967—1971 — care n-au deocamdată nici o ocupaţie, trăiesc pe seama părinţilor. Am prevăzut ca activiştii U.T.C., împreună cu alţi reprezentanţi ai colectivelor de care aparţinem, să meargă la aceşti tineri, să discute cu ei, cu părinţii lor, să le demonstreze că valoarea unei meserii pe care o pot învăţa acum este de neînlocuit.

Bune rezultate au obţinut comitetul municipal U.T.C., comitetele U.T.C. ale sectoarelor, şi cu această categorie de tineri. Un număr tot mai mare de tineri bacalaureaţi pot fi întîlniţi în aceste zile la serviciile personal ale întreprinderilor, alegîndu-şi o meserie. Interlocutorul nostru revine însă cu precizarea că în paralel se discută cu toţi ceilalţi tineri neîncadraţi în muncă; cu regularitate ei sînt invitaţi la oficiile de repartizare a forţelor de muncă, oferindu-li-se locurile disponibile, înfăţişîndu-li-se condiţiile pe care le au, de a se califica şi munci în diverse întreprinderi.

— Pentru că ajutorul dv. în această privinţă, contribuţia organizaţiilor U.T.C. la recrutarea şi pregătirea forţei de muncă necesare economiei Capitalei, trebuie să devină o permanenţă, v-am rugă să stăruiţi asupra acţiunilor de perspectivă pe care şi le-a stabilit biroul Comitetului municipal.

— Prin formele de muncă şi educaţie specifică organizaţiei noastre, vom începe încă din această toamnă o mai amănunţită activitate de orientare profesională a elevilor. Avem, de pildă, un concurs intitulat „Bucureştiul, centru industrial", prin care vrem să-i ajutăm pe toţi elevii să cunoască cît mai bine întreprinderile industriale şi meseriile lor, să-i ajutăm să le descopere nebănuitele frumuseţi. Vizitele în uzine, întîlnirile cu muncitorii, cu colegii lor mai mari care s-au împlinit profesional şi uman în ambianţa muncii şi învăţăturii din uzine vor fi mai dese, mai bine organizate şi, sperăm, mai eficiente. Dar mijloacele cu cea mai mare aplicabilitate în convingerea elevilor din şcolile generale şi licee pentru a-şi alege o meserie industrială, o constituie atelierele-şcoală şi practica în întreprinderi a elevilor.

Secretarul Comitetului municipal al U.T.C., tovarăşul inginer Marin Voinea, ne reaminteşte două valoroase iniţiative ale organizaţiilor U.T.C. de la Uzinele „Timpuri Noi" — „Să ajutăm efectiv elevii de licee în desfăşurarea practicii, în însuşirea unei meserii", şi Uzina „Semănătoarea", intitulată „Prietenii noului angajat", care vor fi — tocmai în acest scop al orientării şi calificării elevilor şi stabilizarea tinerilor în întreprinderi — generalizate în toate organizaţiile U.T.C., în toate unităţile industriale.

— Propunem în acest sens Ministerului Muncii — revine tovarăşul Voina — să studieze cît mai repede posibil modalitatea de legiferare, chiar experimentală, a calificării elevilor, a obţinerii printr-un examen, în momentul absolvirii şcolii generale sau a liceului, a certificatului de muncitor calificat. Se ştie că durata practicii în producţie a elevilor este mai mare ca durata afectată cursurilor de calificare, că în programa de învăţămînt s-au introdus deja discipline ca desenul tehnic, tehnologia. Sînt cîteva argumente convingătoare. În plus, viaţa a şi demonstrat că acolo unde practica este bine organizată — la Uzina „Timpuri Noi", de exemplu — mulţi elevi din clasele a 11-a şi a 12-a au ajuns să lucreze cot la cot cu muncitori calificaţi.

Ce răspuns dă Ministerul Muncii?

ÎN DOUĂ COOPERATIVE AGRICOLE

INIŢIATIVA COMITETULUI U.T.C.? O REGRETABILĂ ABSENŢĂ!

Întrebarea: „Cum acţionează comitetele U.T.C. de la sate pentru mobilizarea tinerilor la lucrările agricole?" pe care am adresat-o în judeţul Olt, întîi la Cezieni, am socotit-o foarte firească, cu atît mai mult cu cît la comitetul judeţean U. T. C. noi aflasem că tinerii în această zonă sînt o prezenţă activă şi presupuneam că organizaţiile U. T. C. îşi au partea lor de contribuţie. Nu dintr-un calcul metodic, nu pentru că cineva s-ar aştepta ca atunci cînd tinerii răspund apelului producţiei, organizaţiile U.T.C. să-şi mai irosească timpul pentru ceea ce n-ar mai fi nevoie. Ci pentru că niciodată nu se poate spune că nu mai e nimic de făcut, aria posibilităţilor de acum fiind foarte largă. Numai că organizaţia U.T.C. de la Cezieni nu întreprinsese nimic. Mare parte a numărului de tineri sînt într-adevăr la muncă. Dar acest fapt este urmarea unor alte consideraţii, contribuţia comitetului U.T.C. din C.A.P. neîntrevăzîndu-se în nici un fel. Într-o foarte mare parte uşurată de buna organizare a muncii, asigurată de conducerea cooperativei şi, evident, de efectul acordului global, sarcina comitetului U.T.C. era cu atît mai lesne de îndeplinit, acesta avînd posibilitatea să-şi îndrepte atenţia, mijloacele de care dispune, spre un număr mai mic de tineri, să iniţieze acţiuni proprii în scopul accelerării ritmului de lucru în actuala campanie. Avînd însă o participare la munca productivă relativ bună a uteciştilor, după un calcul automulţumitor, greşit, au zis: cei mai mulţi sînt braţe de nădejde pentru cooperativă, impresia generală despre tinerii noştri nu poate fi decît bună. Fără îndoială. Dar nu şi pentru că comitetele U.T.C. s-au preocupat în acest sens. Dacă el — comitetul — ar fi întreprins ceva, alături de cei 48 de utecişti la Cezieni, ar fi prezenţi la muncă în această întrecere cu timpul cel puţin încă 24 de tineri.

Conducerea unităţii mulţumea foarte călduros elevilor şcolii din comună, muncitorilor veniţi în timpul lor liber din Caracal care numai la încărcatul porumbului trecuseră prin mîinile lor 450 tone de porumb din cele 600 cîte au luat pînă acum drumul bazelor de recepţie. Nu poate însă vorbi la fel de frumos şi despre organizaţia U.T.C.

La fel stînd lucrurile şi în altă comună, la Dobrosloveni, se pune întrebarea: de ce este atît de ştearsă prezenţa organizaţiilor U.T.C. din aceste sate, a comitetelor lor în desfăşurarea acestei atît de grele campanii agricole? Doar şi în planurile lor de muncă, întocmite sub îndrumarea activiştilor judeţeni U.T.C., stă scris negru pe alb că vor sprijini cooperativele agricole, că vor constitui formaţii de tineri care să-şi asume sarcini importante? S-ar putea spune şi, din păcate se şi spune, că prea multe lucruri, comitetele U.T.C., organizaţiile pe care le conduc, n-ar avea ce face din moment ce aplicîndu-se munca în acord global fiecare familie lucrează la parcela ei de pămînt şi de aici imposibilitatea iniţierii unor acţiuni mai largi ale tinerilor. Lăsînd la o parte faptul că o parte dintre ei nu sînt la muncă nici cu familia, să dăm doar un exemplu de acţiune ce se putea iniţia: cooperativa are de însilozat porumb masă verde de pe încă 100 hectare. Această suprafaţă nu este dată în acord global. „Măcar duminica ar putea tinerii organiza ceva ca să ne sprijine — spunea tovarăşul Constantin Cioboată, preşedintele cooperativei. Din peste 1 000 de tone de porumb siloz cît mai avem în cîmp, cei aproape 200 de utecişti, cooperatori ar putea tăia o bună parte". Categoric! Şi dacă n-au făcut-o pînă acum, mai este încă timp.

NICOLAE COŞOVEANU

DE ZIUA PETROLISTULUI

INTERVENŢIE LA SONDA 721

Peste dealurile Băbenilor se cerne o ploaie deasă ca prin sită. Pămîntul mustește de apă. Prin pîcla coborîtă peste coline sondele de la Tătărani par mai degrabă catarge ale unor fabuloase nave trepidînd liniştite în rada unui port. Dar nemişcarea e numai aparentă. Pentru că...

...Telefonul de pe biroul maistrului de extracţie Nicolae Humă sună strident. Un comunicat laconic: „721 nu mai trage. Debit zero".

Una din cele mai mari sonde ale parcului se oprise.

Echipa de intervenţie, condusă de tînărul maistru Gheorghe Tudose, s-a deplasat neîntîrziat la faţa locului. Prima operaţie, proba de etanşeitate a tubingului a fost edificatoare. Undeva pe ţeava de extracţie era o fisură. Dar unde? Pe care porţiune din cei peste 1 000 m. ascunşi în adîncurile mute ale pămîntului? Se trece la extragerea pompei, apoi a garniturii de ţeavă cu separator. Defecţiunea nu este descoperită. Se scurseseră deja cîteva ore.

Prima echipă este înlocuită cu cea condusă de Constantin Predică. Se lucrează sub rafalele ploii pe tot timpul nopţii. Apoi vin alţii. A doua zi, joi 5 octombrie, sondorul şef Ilie Stănciucu începe cu echipa lui o nouă operaţie: reintroducerea ţevii de extracţie, cu proba de etanşeitate din 100 în 100 de metri. Şi în scurt timp defecţiunea este depistată: datorită apei sărate, la un filet, ţeava se secţionase, „se şpiruise" cum spun sondorii. Remedierea propriu-zisă nu a fost apoi decît o chestiune de minute.

Nu e prima operaţie dificilă pe care o execută băieţii din echipa de intervenţie. Cu puţin timp în urmă la altă sondă, la 761, se rupsese cepul de la o mufă cu filet. Defecţiunea se produsese la 870 m adîncime. Echipa lui Ilie Stănciucu, adică 3 oameni: Victor Sporiş, Constantin Glăvan, Constantin Şoană, a remediat-o în 45 minute.

Întîmplările de felul celor de mai sus nu sînt o raritate în viaţa sondorilor. Dimpotrivă. Tocmai dificultăţile de acest gen conferă profesiei lor farmecul şi patosul romantic.

★

Angajamentele anuale ale schelei de extracţie Băbeni sînt încă de pe acum depăşite, ceea ce creează premise pentru realizarea planului anual cu circa 11 zile mai devreme. Planul pe primele 9 luni ale acestui an a fost realizat încă de la 18 septembrie. S-au înregistrat depăşiri de 4 466 000 lei la producţia marfă, s-au realizat economii la preţul de cost în valoare de 1 700 000 lei. Ne interesăm ce anume a determinat aceste frumoase rezultate.

— În primul rînd, ne spune secretarul comitetului U.T.C., geologul Ion Miu, s-au folosit în mod optim capacităţile de producţie, a crescut fondul de sonde activ. Oamenii noştri, între care şi numeroşi tineri, au reactivat în ultima vreme 7 sonde. S-a realizat astfel creşterea indicelui de exploatare intensivă, obţinîndu-se de la sondele vechi un debit mai mare decît cel planificat, concomitent cu creşterea procentajului de exploatare extensivă. Productivitatea muncii a crescut cu 2,3 la sută. Am generalizat la fiecare loc de muncă plafoanele valorice în consumul de materiale, înregistrînd astfel reduceri considerabile.

Între proiectele imediate ale sondorilor din Băbeni mi-a reţinut atenţia un obiectiv: devansarea termenelor de punere în funcţiune a sondelor noi cu 4—5 zile. E un ţel căruia tinerii îi subsemnează în aceste zile toate eforturile lor.

★

Maistrul Nicolae Humă nu a împlinit încă 40 de ani. Are o alură şi o privire tinerească, deşi argintul a început să-i năpădească tîmplele. Despre cei mai tineri decît el are numai aprecieri bune. Constantin Vlăsceanu, fraţii Gheorghe şi Ion Şchiopu, Constantin Ohii, Nicolae Cuşatu, Ion Băltean sînt doar cîţiva dintre cei pe care maistrul ni-i recomandă cu căldură. De altfel, ei au obţinut aici la Tătăreni cele mai bune rezultate. Pe ultimul dintre ei, pe tînărul Ion Băltean, l-am cunoscut chiar în această după-amiază ploioasă de octombrie. Datorită faptului că intervenţia de la „721" necesitase un spor de oameni, el cumula pentru moment funcţia lui de operator de extracţie cu cea de parcagiu. Trecuse pe la fiecare sondă şi înregistrase valorile. Acum le dicta maistrului Humă, le dicta din memorie: zero, patruzeci şi şapte, treizeci şi doi... şi tot aşa mereu, fără nici o ezitare.

L-am întrebat cum de la ţine minte.

— Păi, asta e munca mea, viaţa mea — mi-a răspuns zîmbind.

Munca mea — viaţa mea, două noţiuni între care sondorii Băbenilor aşează în chip firesc semnul egalităţii.

DORU MOTOC

Numai „experienţa vieţii" nu ne mai ajunge...

(Urmare din pag. 1)

ducere s-au inspirat din felul în care se autoconduce organismul sau din felul în care „guvernează creierul". Cibernetica sistemelor sociale s-a dezvoltat pînă la un punct în strînsă legătură cu biocibernetica; una dintre lucrările devenite clasice de cibernetică socială are, drept titlu, Nervii guvernării).

— Explicaţi, vă rugăm, ce înţelegeţi printr-o ştiinţă a conducerii adecvat înţeleasă?

— O „înţelegere adecvată" înseamnă folosirea ei clasică şi creatoare: ca ştiinţă în curs de constituire, ea nu pretinde să conţină teoreme de valoarea celor ale geometriei sau ale mecanicii; ca ştiinţă a modelelor, ea oferă indicaţii pentru practică — şi nu formule rigide. Mai înseamnă să nu pierdem din vedere că este o ştiinţă despre om şi despre oameni, care trebuie pusă în slujba oamenilor într-un spirit de omenie.

— Ce semnificaţie generală, ce temeiuri atribuiţi dumneavoastră constituirii unei „ştiinţe a conducerii"?

— Ceea ce prin tradiţie era considerat a ţine exclusiv de un talent înnăscut şi de experienţa vieţii, devine în zilele noastre o problemă cu coordonate metodologice clare, la a cărei rezolvare contribuie date ştiinţifice obţinute prin observaţie, experiment, demonstraţii matematice de tipul teoremelor. „Arta" conducerii îşi explicitează articulaţiile, motivaţiile capătă o întemeiere controlabilă. **Constituirea unei „ştiinţe a conducerii" reprezintă încununarea efortului de a cunoaşte legile vieţii sociale, pentru a le folosi în practică şi, în acest cadru, o expresie a utilizării fecunde a matematicii, a metodei modelării în acest domeniu. Ea răspunde unei necesităţi obiective, ajutînd la ameliorarea funcţionării sistemelor sociale concrete, cum sînt instituţiile, întreprinderile, colectivele de muncă etc.**

— Există categorii de „factori de răspundere" pentru care ştiinţa conducerii are temeiuri aparte de a exista?

— Ştiinţa conducerii este un instrument de lucru util, tuturor persoanelor care fac parte din conducerea unor sisteme sociale pornind de la cele mai mici colective. Ea înarmează factori de decizie cu cunoştinţe şi metode de lucru verificate în practică şi cu o întemeiere teoretică consistentă. Ca atare, această ştiinţă este importantă nu numai pentru economist ci şi pentru omul politic; nu numai pentru conducătorii unei întreprinderi sociale ci şi pentru directorul unui institut ştiinţific.

— Ce ne puteţi spune despre componentele acestei ştiinţe şi căror discipline şi teorii este tributară edificarea ei?

— O ştiinţă tînără, cum este ştiinţa conducerii, nu-şi are încă o structură unanim acceptată, iar capitolele sale pot fi prezentate în diferite ordini, cu ponderi diferite. Cu toate acestea se poate desprinde o tendinţă generală: aceea de a înlocui recomandaţiile curente cu valabilitate particulară, prin tratarea abstractă, folosind resursele matematicii şi adăugînd contribuţii proprii la tezaurul gîndirii teoretice.

Personal, consider că ştiinţa conducerii nu se poate dispensa de următoarele izvoare teoretice: a. teoria generală a sistemelor, apta de a oferi cadrul cel mai încăpător pentru o sistematizare a interacţiunilor dintre componente, a semnificaţiei lor funcţionale şi evolutive, a influenţelor exterioare („intrări") şi a contribuţiilor la viaţa suprasistemului social („ieşiri"); b. cibernetica, apta de a desprinde căile de circulaţie a cursurilor de informaţie, de a analiza fenomenele de reglare şi de autoreglare, de a cerceta felul în care este asigurată eficacitatea acţiunilor; c. teoria jocurilor strategice, care ne prezintă unul din temeiurile teoriei deciziilor; d. informatica, oferind resurse pentru recoltarea şi utilizarea promptă a unor mase mari de informaţii; e. diferite metode ale cercetării operaţionale chemate să găsească soluţiile optime pentru probleme concrete; f. se poate vorbi de o adevărată matematică a organizării, auxiliar tot mai preţios al ştiinţei conducerii.

— Înseamnă, oare, că un conducător ideal va trebui să aibă neapărat o pregătire matematică?

— Amintesc că, pentru Platon, un conducător ideal nu putea fi decît un filozof... Nu este cazul să reedităm asemenea cerinţe categorice, în era prestigiului crescînd al matematicii. Platon avea însă dreptate, într-o anumită măsură: în adevăr ne putem imagina azi un factor de răspundere eficient, în ţara noastră, străin de înţelegerea filozofiei marxiste? Mutatis, mutandis, din cultura conducătorului de azi şi de mîine trebuie să facă parte acele noţiuni de „matematică a organizării" care să-i permită să folosească serviciile specialiştilor matematicieni...

— Ştiinţa conducerii este o ramură a matematicii aplicate?

— Nu ştiu cum să subliniez cu mai multă tărie un răspuns negativ. Ştiinţa conducerii este multi şi interdisciplinară, cunoştinţele de bază fiind cele din disciplinele care studiază omul şi societatea. Sociologia, psihologia, economia, ştiinţa politicii, chiar unele capitole de medicină şi de istorie, furnizează datele specifice pentru o ştiinţă a conducerii oamenilor, după cum ştiinţele tehnice vor furniza date pentru o ştiinţă a conducerii automate a unui complex de maşini sau a unui colectiv de roboţi. Este regretabil faptul că se manifestă cîteodată tendinţa de a exclude din tratarea problemelor ştiinţei conducerii aspecte specific umane, cum sînt multe „imponderabile" catalogate sub rubrica „factorilor subiectivi". Entuziasmul, de pildă, sau genialitatea; simpatia şi antipatia dintre membrii unui colectiv (ce pot fi cartografiate în „sociograme") sînt factori importanţi ai eficienţei unui sistem social.

— Care sînt legăturile dintre ştiinţa conducerii şi cercetarea viitorului?

— Aceste legături sînt foarte strînse. Prognoza activă este, de fapt, o ştiinţă a conducerii viitorului apropiat. O dezvoltare planificată a vieţii sociale nu se poate concepe fără a lega strîns conducerea de prospectivă...

EKISTICA

(Urmare din pag. 1)

Semne de înaltă responsabilitate umană au izvorît şi izvorăsc din dezbaterea largă a acestor teme în contextul treburilor diriguirii societăţii noastre socialiste. **Generaţiile actuale îşi pot şi trebuie să-şi asume grija pentru perenitatea biologică a generaţiilor viitoare.** Acum, cu toate forţele de care dispunem, la care vin să se adauge cele pe care le concepem, trebuie să izbim puternic în grosul plutonului poluării. **Conştiinţa ecologică** este un produs reclamat de realitate şi, vrînd-nevrînd, el dimensionează à **rebour** o latură nouă a proceselor educaţionale. **Noile generaţii trebuie să fie educate în spiritul grijii totale faţă de natură.** Distribuite după măsură, seturi **cuprinzătoare de cunoştinţe despre securitatea biologică s-ar cere introduse metodic în planurile de învăţămînt.** Seria disciplinelor ecologice este largă şi actualitatea ei este mai presus de orice semn de întrebare. Faptul nu ar duce la supraîncărcare (formă de poluare informaţională), căci s-ar putea face prin eliminarea acelor încă destule cunoştinţe a căror utilitate practică tinde constant spre zero.

Revin acum şi-mi justific titlul acestor rînduri. Ekistica s-ar cuveni cuprinsă în seria acestor discipline. Ea ar face joncţiunea între artă şi ştiinţă prin medierea prudenţei şi grafului. Ne-ar învăţa să discernem, în consens cu interesele noastre vitale, asupra cardinalităţii şi unghiurilor optime ale amplasamentelor industriale şi urbane. Ne-ar introduce în deprinderea busolei ecologice, instruindu-se gîndirea spaţială şi capacitatea de orientare în raport cu datul fizico-natural. Prin mijlocirea calculul de poziţie, ne-ar stimula funcţiile de conservare, deschizîndu-le spre operaţionalitate. Pentru că aceasta ne trebuie, acum şi aici: **acţiune eficientă de autoprotecţie prin îngrijirea mediului ambiant.** În locul unor dezbateri de cabinet, savante şi săltăreţe despre statutul epistemologic al uneia sau alteia dintre disciplinele ecologice, prefer să văd zilnic un detaşament de pionieri udînd, din propria-i pornire, rondurile de flori din preajma habitatului. Ar fi ediţia princeps a exerciţiului ecologic şi reprezentării ekistice, prin a cărei reproducere lărgită s-ar genera metodic şi structuri de teorie activă.

• GIURGIU
• OLTENIȚA
• GALAȚI

Traseul unui schimb de experiență

Oaspeții pot să vină oricînd

Episodul al doilea

Doi ucenici care nu vor uita niciodată că au învățat meserie și de la maistrul Gheorghe Paraschiv, secretarul organizației U.T.C. „lăcătușerie"

...Despre schimbul de experiență proiectat, Ion Stoichici, secretarul comitetului U.T.C. al Șantierului naval Oltenița, aștepta cele mai recente vești organizatorice, preocupat evident să ofere oaspeților ce vor sosi din Giurgiu, la revederea după un an, date și experiențe cît mai semnificative, utile. Pe de altă parte, ca și el, alți membri ai activului U.T.C., se gîndesc deja la momentul întîlnirii cu tinerii navaliști din Galați, dornici să-și prezinte acolo succesele — au lansat la apă, în plus, în cinstea Conferinței Naționale a partidului o motonavă de 5 000 t.d.w. și acționează cu succes pentru îndeplinirea unui angajament similar, dedicat aniversării Republicii — și metodele, să discute probleme ale vieții de organizație, stilul de muncă al comitetului, despre locul și rolul tinerilor în îndeplinirea cincinalului înainte de termen.

— Anul trecut ați oferit celor din Giurgiu o experiență avansată în sudarea sub strat de flux. Au preluat-o cu succes. Pentru întîlnirea din acest an ce noutăți aveți ?

— Cred că le-ar fi util să urmărească sudura în mediu de argon. La noi în șantier metoda s-a extins.

Iată, deci, un prim răspuns la una dintre preocupările tinerilor din Giurgiu : noi procedee și tehnici de lucru. Cum aveam să constatăm treptat, existau la Șantierul naval Oltenița, în activitatea organizației U.T.C., asemenea corespondențe, răspunsuri proprii, pentru fiecare din problemele în legătură cu care tinerii din Giurgiu își mărturisiseră interesul. Aveau, la rîndul lor, motive de curiozitate față de răspunsurile organizației U.T.C. a Șantierului naval Galați la o sumă de realități ale muncii și vieții tinerilor.

Maistrul Gheorghe Paraschiv, secretar al organizației U.T.C. „lăcătușerie" a devenit un personaj foarte cunoscut, îndrăgit de ucenici, reacție firească, pentru că este acela care veghează cu competență, cu răspundere și solicitudine, buna lor instruire profesională, educația muncitorească. A ținut să evoce îndeosebi acest aspect al muncii sale în șantier, semnalînd o interesantă metodă folosită cu bune rezultate : „extemporalele tehnice". Subiectele de pînă acum au consolidat importante cunoștințe de specialitate folositoare muncii de fiecare zi a ucenicilor.

După trecerea perioadei în care aceștia sînt cunoscuți de colegi, — cel puțin șase luni — atunci cînd adunarea generală le acordă, apoi, calitatea de utecist, ucenicii măresc rîndurile detașamentului „celor 1 000". Unula dintre cei mai proaspăt felicitați pentru aceasta, Vasile Alexandru. I-am urat și noi succes lîngă gazeta „Minutul felicită, minutul acuză". Pe firul discuției începute la comitetul U.T.C., el a sugerat un posibil subiect de schimb de opinii și despre cea dintîi misiune încredințată noilor uteciști în adunarea de primire. Sarcina sa era ...să se pregătească bine pentru practicarea meseriei", dar ar fi vrut-o mai concretă, să facă ceva pentru realizarea unei anume acțiuni din programul de activități al organizației. I-am dat dreptate.

...Printre proiectele șefului comisiei profesionale, ing. George Bozeanu, organizarea unui cerc al inginerilor și tehnicienilor capătă tot mai mult contururi.

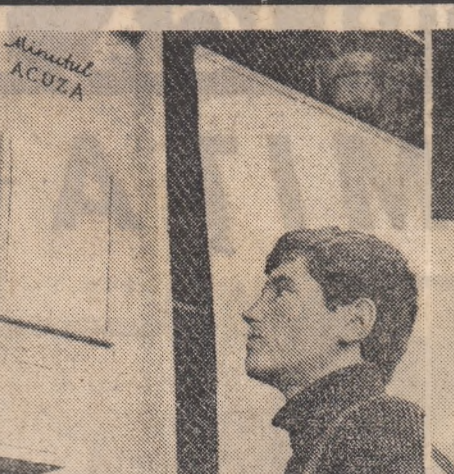

De cîteva zile utecist, Vasile Alexandru este hotărît să nu i se citească numele și răspunsurile la rubrica „Minutul acuză" a gazetei, ci dimpotrivă, la cealaltă rubrică: „Minutul felicită".

GEORGETA ACHIM : „Ce se face la Galați și Giurgiu pentru perfecționarea profesională a tinerilor desenatori ?"

Proiectanta Georgeta Achim, întreruptă cîteva minute din lucrul la planșetă, ne-a declarat că ar dori să afle de la cei care vor pleca la Galați, care sînt, acolo și la Giurgiu, contribuțiile specifice, proprii acțiunii de organizație, în legătură cu creșterea randamentului de lucru la proiecte al desenatorilor, precum și ce se face în special pentru evoluția profesională a absolvenților de liceu angajați ca desenatori.

Șeful comisiei profesionale, ing. George Bozeanu, următorul nostru interlocutor, va fi, cu siguranță, printre participanții la schimbul de experiență. Nerăbdarea cu care așteaptă evenimentul era justificată, între altele, de faptul că avea să revadă chiar locurile unde își făcuse studiile, specializîndu-se pentru construcții navale.

— În ce mă privește, sînt preocupat mai ales de posibilitățile de a conferi eficiență mai mare fazei de masă a olimpiadelor pe meserii, organizîndu-le pentru un număr mult mai mare de specialități, neapărat și la „tubulatură". Dar am în atenție și alte proiecte — un „cerc al inginerilor și tehnicienilor", revista „Navalistul" — al căror conținut, la Galați, reprezintă poate, deja realizări de prestigiu din activitatea organizației U.T.C....

O curiozitate directă, imediată, avînd ca obiect posibilitatea de a integra cunoștințe în plus, cît mai multe, experiențel profesionale sau de membru al activului U.T.C. din șantier caracterizează astfel și la Oltenița aceste zile de așteptare a viitoarei întîlniri cu colegii din Giurgiu, apoi cu cei din Galați.

Desigur, posibilele teme și probleme utile unui fertil schimb de experiență nu sînt numai cele conturate pînă acum.

ION TRONAC

Fotografiile : AL. PRUNDEANU

Să analizăm mai devreme un document care va fi adoptat în adunarea de alegeri

Programul de activitate

Alături de darea de seamă, proiectul programului de activitate pe care fiecare organizație îl va supune dezbaterii colective reprezintă unul din documentele de cea mai mare însemnătate în desfășurarea adunării de alegeri. El este cel ce asigură perspectivele unei activități de viitor ce tinde firesc să depășească nivelul trecutei activități, precizîndu-i direcțiile esențiale pe care se va lansa. Eforturile birourilor organizațiilor U.T.C., ale colectivelor de uteciști în ansamblul lor, se îndreaptă în aceste zile premergătoare alegerilor spre alcătuirea unor asemenea proiecte de programe, așa cum după aceea, odată votate și îmbogățite de adunările de alegeri, se vor îndrepta în chip necesar spre realizarea lor integrală.

Socotim de aceea util ca în această perioadă să trecem din nou în revistă cîteva din condițiile indispensabile unui bun program de activitate, cîteva din marile adevăruri de care trebuie să țină seama pentru a fi cu adevărat realist, mobilizator, eficient. Acele cerințe care trebuiesc temeinic cunoscute dinainte și consecvent aplicate pe tot traseul alcătuirii acestor instrumente de lucru ale organizației U.T.C. Bineînțeles, n-am putut consulta chiar proiectele de programe ce vor fi prezentate la apropiatele alegeri deoarece acestea sînt încă în stadiul de elaborare, de sondare a sugestiilor. Ne-am oprit deci cu bună știință la datele oferite de programele activității curente a organizațiilor U.T.C., la cele trimestriale, știut fiind că și unele și altele trebuie să respecte aceleași principii ale muncii.

Obiectivele întreprinderii — propriile noastre proiecte

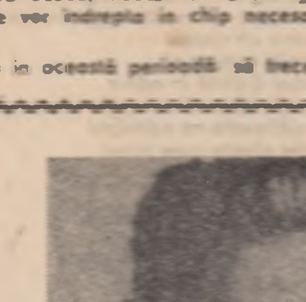

Aș vrea să mă refer în special la problema conținutului programului de activități, la concordanța absolut necesară între proiectele pe care și le propune și realitățile interne ale organizației. În funcție de specificul ei. Noi, de cîte ori întocmim un program de activitate, ne gîndim în primul rînd la principalele obiective ce stau în fața întreprinderii în etapa respectivă, astfel încît să răspundem prin acțiunile noastre datoriei de a acționa pentru sprijinirea lor. Mai precis: prin diferitele activități pe care ni le propunem, trebuie să sprijinim efectiv întreprinderea în îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, a angajamentelor.

Vă voi da un exemplu concret. Încă de la începutul anului, ne-a preocupat în special problema tinerilor care nu-și îndeplinesc sarcinile de producție, care rămîn sub normă, care absentează sau întîrzie. Ne-am propus să urmărim permanent această problemă și în consecință să o punem pe primul plan în programele noastre trimestriale. Astfel, în programul de activități de pe trimestrul întîi, am prevăzut întîlniri lunare cu tineri care se găseau în postura de codași. Știam că maiștrii, șefii de ateliere nu pot întotdeauna sonda și analiza cauzele care fac ca unii tineri să nu-și îndeplinească normele. Era necesar să fie analizate în primul rînd aceste cauze pentru ca, odată cunoscute, să se poată lua măsuri eficiente în vederea readucerii „pe linia de plutire" a acestor tineri. Întîlnirile cu ei au fost desigur folositoare, dar nu ne-am rezumat numai la ele. Ne-am propus să edităm lunar o foaie volantă cu titlul „Informarea tehnică", în care să discutăm diferite probleme legate de buna desfășurare a procesului de producție. La aceste acțiuni, pe care le-am continuat și în trimestrul următor, am adăugat altele. Am prevăzut în planul de activitate de pe trimestrul doi întîlniri cu cadre de conducere din întreprindere pe teme ca: „Ce știm despre uzina noastră", „Importanța dezvoltării uzinei noastre pentru economia națională", „Sarcinile care ne revin în actualul cincinal".

Aceste acțiuni, ca și altele prevăzute în programele noastre de activități, au venit direct în sprijinul îndeplinirii sarcinilor de plan, au contribuit substanțial la scăderea numărului de tineri aflați sub normă.

CORNEL ROMAN

secretarul comitetului U.T.C. de la „Independența" — Sibiu

Răspunderea colectivă nu o anulează pe cea individuală

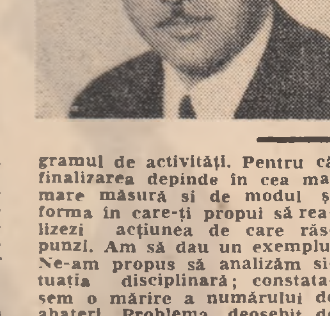

Este știut că, atunci cînd concepem un program de activitate îi fixăm și diferitele responsabilități. Membrii comitetului capătă astfel sarcini precise privind pregătirea și transpunerea în viață a acțiunilor pe care ni le propunem pe o perioadă de trei luni. Întotdeauna am fost însă împotriva includerii în programul de activități a formulărilor de genul: „Răspunde comitetul". Ele sînt menite să înlesnească tărăgănarea realizării diferitelor activități sau, ceea ce este mai grav, uneori chiar neîndeplinirea lor. Eu unul sînt de părere că dacă, într-adevăr, „răspunde comitetul", atunci nu o poate face decît prin fiecare din membrii săi. Odată stabilită responsabilitatea precisă, urmăresc felul în care fiecare și-o aduce la îndeplinire. Săptămînal consult programul de activități și discut cu fiecare membru din comitet în ce stadiu se găsește cu organizarea activității de care răspunde. Numai așa cred că și ajutorul necesar într-o împrejurare sau alta poate fi concret, util.

Problema răspunderii personale și colective este însă mai complexă. Ea nu se reduce doar la o bună organizare, ci implică și o muncă de concepție, atît din partea comitetului cît și din partea celui numit să răspundă de îndeplinirea unei acțiuni prevăzută în programul de activități. Pentru că finalizarea depinde în cea mai mare măsură și de modul și forma în care-ți propui să realizezi acțiunea de care răspunzi. Am să dau un exemplu. Ne-am propus să analizăm situația disciplinară; constatasem o mărire a numărului de abateri. Problema, deosebit de importantă, putea fi tratată în mai multe feluri. Acceptam calea minimei rezistențe și organizam cîteva adunări în care să citim referate nesfîrșite despre disciplină sau găseam o cale deosebită, nouă, care să capteze interesul tinerilor și să-i oblige la o meditație profundă? Cineva dintre noi a făcut o propunere. Am acceptat-o într-o ședință de comitet și ne-am repartizat fiecare cîte o latură de care urma să ne ocupăm. Cu ajutorul cineclubului din uzină am filmat diferite abateri săvîrșite de uteciști. Pe urmă am proiectat și am discutat filmul în fața tuturor. Nu au lipsit, firește, nici vinovații... Acțiunea a avut eficacitate și s-a bucurat de un real succes. Era rodul unei împletiri armonioase între răspunderea colectivă și cea individuală.

VALENTIN GHERGHEL

secretarul comitetului U.T.C. al Uzinei de piese auto — Sibiu

Să nu gîndească doar comitetul singur

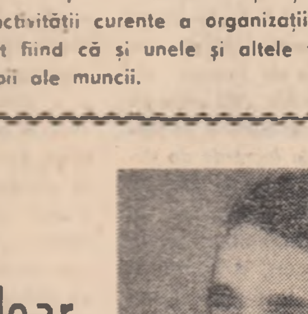

Programul de activitate este, fără nici o îndoială, adevărata oglindă a muncii organizației U.T.C. Este firesc deci ca, împreună cu întregul comitet, să nu precupețim nici un efort pentru ca această oglindă să fie cît mai fidelă realităților sale specifice. Aceasta înseamnă că un program de activități trebuie să reflecte cerințele tinerilor, să oglindească principalele lor preocupări, venind în întîmpinarea dorințelor lor cele mai arzătoare. Sînt doar cîteva din exigențele la care este supus un bun program de activități, exigențe care, după părerea mea, nu pot fi onorate decît prin consultarea permanentă a uteciștilor. La prima vedere, ceea ce vă spun nu prea pare o noutate. Și nici nu este! Dar iată, deși sînt cunoscute aceste aspecte, nu de puține ori sînt ignorate. Am căzut și noi în această greșeală. Vreau să spun că au fost unele cazuri cînd am alcătuit programul de activități „din birou", ca să mă exprim astfel, fără a consulta și masa tinerilor. Ce a rezultat? Unele activități nu s-au realizat, altele nu s-au bucurat de adeziunea tinerilor, iar intențiile noastre, bune poate, au rămas pe... hîrtie. De aici concluzia noastră că în nici un caz nu-i de ajuns să gîndim numai noi, membrii comitetului, asupra programelor. Consultarea uteciștilor, cunoașterea principalelor probleme care-i preocupă, părerile lor, propunerile lor concrete asigură atît conținutul, cît și realizarea programului de activități.

În urma unui asemenea stil de muncă am cuprins în programele comitetului acțiuni interesante izvorîte din inițiativa uteciștilor. Am primit, de pildă, propunerea să organizăm întîlniri cu medici specialiști din oraș pentru a discuta cu tinerii unele probleme de educație sanitară, sau, atunci cînd în întreprindere au apărut unele cazuri de sustragere a unor produse, uteciștii au sugerat organizarea unei întîlniri cu un tovarăș procuror care să discute aceste cazuri și să le releve atît implicațiile cît și consecințele. Sînt doar două exemple, care-mi vin în minte acum, deși numărul lor este mai mare. Toate însă conduc la ideea că dacă, atunci cînd întocmești programul de activități, cuprinzi și propunerile rezultate din consultarea cu tinerii, ai asigurate premisele succesului final al acțiunilor respective.

IULIAN STOICA

secretarul comitetului U.T.C. al Fabricii „7 Noiembrie" — Sibiu

Toți am hotărît, toți trebuie să acționăm

Răspunderea colectivă nu este însă o noțiune abstractă, ci un principiu care se manifestă activ numai în contextul unei munci colective, atunci cînd fiecare membru al organului ales înțelege să-și facă pe deplin datoria. Altfel...

Ne aflăm tot la Sibiu, la Fabrica „13 Decembrie". Aici activează 17 organizații U.T.C. conduse de un comitet cu 31 de membri. Încercăm să aflăm de la Maria Panța, locțiitoarea secretarului comitetului U.T.C. (secretarul lipsește momentan), cum își dirijează comitetul efortul de realizare a programului de activități. Locțiitoarea ne spune : „Primim, într-o primă fază, programele de activități ale organizațiilor U.T.C. și le analizăm la nivelul comitetului. Apoi trecem la conceperea programului de activități al comitetului. Ne fixăm diferitele acțiuni, împărțim responsabilitățile, urmînd să trecem la munca propriu-zisă de realizare a programului. Fiecare membru al comitetului are sarcini precise de îndeplinirea cărora răspunde în fața comitetului. Sigur, se ivesc cazuri în care unele prevederi din programul de activități nu pot fi respectate din cauze obiective sau subiective. Viața oferă situații care reclamă renunțarea la unele acțiuni, introducerea în program a altora".

Impresionați plăcut de explicațiile precise și încurajatoare, solicităm dosarul cu programele trimestriale de activități. Tovarăša Panța nu ni-l poate, însă, oferi. Lipsește secretarul, iar cheile de la dulap sînt la el. Așteptăm. În sfîrșit, sosește Stelian Lascu, secretarul comitetului U.T.C. Obținem dosarul cu pricina. Ne cufundăm în studierea lui și... surpriză: programul de activități pe trimestrul trei, ajustat pe alocuri, este frate geamăn cu cel de pe trimestrul trei al anului trecut. Dactilografa care l-a copiat a pus, din viteză, sub cîteva activități, termenul de realizare din... 1971. Secretarul comitetului U.T.C. vrea mai întîi să ne convingă că ne înșelăm, că programul de activități este nou-nouț și că nu are nici o legătură cu cel de anul trecut, apoi însă renunță și iată ce aflăm : „Este desigur, neplăcut pentru noi că am ajuns în această situație. Neplăcut cu atît mai mult cu cît am organizat uneori activități interesante, însă n-am fost ajutat în mod tovărășesc de întregul activ al comitetului. Din 31 de membri ai comitetului muncesc efectiv doar... 3. Eu, locțiitorul și responsabilul comisiei de turism. În aceste condiții, este, desigur, greu să concepi și să realizezi un program de activități bogat și eficient. Membrii comitetului se eschivează de la munca de organizație, nu reușesc să-i adun niciodată pe toți, așa cum s-au adunat cînd am conceput proiectul de program. Iată și cîteva exemple de uteciști care sînt membri în comitet doar cu numele: Prodea Vasile, Barbu Ilie, Negru Ileana, Bloc Ana, Krauss Erika și alții, nu vreau să lungesc lista. Dacă ei ne-ar ajuta, altfel ar merge treaba. Pentru că programul de activități, realizarea sa trebuie să fie rodul muncii întregului comitet U.T.C. ..."

Într-adevăr, cel puțin acest adevăr trebuie reținut din împrejurarea de mai sus: așa cum conceperea și alcătuirea programului a fost sau a trebuit să fie opera întregului colectiv, rodul unei munci cu adevărat colective, același principiu trebuie să acționeze apoi și pe traseul realizării sale, al transpunerii în fapte. Datoria secretarului în acest circuit este nu aceea de a ține locul unuia sau altuia din cei care nu-și respectă mandatul, ci de a coordona eforturile fiecăruia, de a le canaliza spre o direcție unică, și ea stabilită de comun acord. Dacă din 31 de oameni investiți cu încrederea lor de către masa de tineri, rămîn pînă la urmă doar cîțiva, programul de activitate își reduce și el, direct proporțional, capacitatea de cuprindere, vitregind astfel repertoriul întregii activități de multe idei generoase.

PRIN CARACTER REALIST SPRE PERSPECTIVĂ

Interviu cu ILARIE MUNTEANU

prim secretar al Comitetului municipal Sibiu al U.T.C.

— Acestea ar fi, tovarășe prim secretar, cîteva opinii ale unor secretari de organizații din municipiu, alături de cîteva situații care mi s-au părut semnificative pentru această perioadă premergătoare alegerilor. Ce credeți că ar mai fi de adăugat ?

— Nu am pretenția de a oferi „rețete". Alcătuirea unui program de activități este condiționată în primul rînd de specificul locului în care activează organizația, așa cum și preciza unul din secretari, ceea ce înseamnă că organizația este singura care poate hotărî problemele pe care le va aborda. Aș vrea totuși să subliniez cel puțin necesitatea caracterului realist al programului. Aceasta este principala premisă și poate singura capabilă să asigure succesul intervențiilor. Dacă programele își propun acțiuni rupte de viață, de problemele întreprinderilor și ale tinerilor, ele sînt de la bun început sortite eșecului. Același realism se impune însă și în aprecierea justă a posibilităților organizației. Poți așterne pe hîrtie multe acțiuni, și interesante și inedite, și atractive, dar dacă nu dispui de condițiile și posibilitățile necesare îndeplinirii lor, eforturile rămîn suspendate undeva între intenții și nerealizări.

— Am întîlnit însă în unele din organizațiile municipiului un anumit fenomen : decalajul calitativ dintre programele de activități ale comitetelor U.T.C. de la nivelul întreprinderilor și cele ale organizațiilor din secții, din ateliere. Pe de o parte, primele își propun acțiuni concrete, pe măsura posibilităților lor, iar pe de altă parte, în organizații am dat peste proiecte sărace, inconsistente, plutind în general. Este vorba tot de lipsă de caracter realist ?

— Într-un fel, da. În sensul că aceste organizații se mulțumesc cu lucruri care se situează sub posibilitățile lor, cu mai puțin decît ceea ce pot face cu adevărat. În asemenea situații datoria noastră, a activiștilor, este aceea ca, cu prilejul adunărilor de dare de seamă și alegeri, să nu mai încurajăm tendința spre linia minimei rezistențe, să ajutăm birourile în alcătuirea unui program care să le stimuleze inițiativa, să le exprime cu adevărat capacitatea de acțiune.

— Care ar fi deci, în funcție de cele spuse pînă acum, direcțiile principale ale eforturilor comitetului municipal U.T.C. în întîmpinarea viitoarelor alegeri ?

— Ca să rămînem tot la programul de activități, elementul care asigură perspectiva activității, vrem ca aceste programe să vadă într-adevăr în perspectivă ceea ce își propune fiecare organizație. Experiența anilor trecuți ne-a arătat limpede că, pentru a deveni adevărate instrumente de lucru, proiectele de program care sînt votate în adunările de alegeri trebuie să se situeze pe direcția evolutivă a problemelor ce le preocupă. Caracter realist înseamnă nu numai abordarea problemelor la un moment dat, ci și încercarea de a le rezolva în perspectivă, studiind evoluția lor. Numai în felul acesta programul va izbuti să jaloneze la un înalt nivel activitatea pe un an întreg a unei organizații, asigurîndu-i nu numai eficiența maximă, ci și mersul ascendent.

Grupaj realizat de TEODOR POGOCEANU

UN TOVARĂȘ, UN PRIETEN — SECRETARUL U. T. C.

Secretar U.T.C., comunist și șef al unei brigăzi de tineret. Pe Dumitru Dina, „cumulardul" acestor titluri de noblețe contemporană, l-am cunoscut la Drobeta-Turnu Severin, în timpul unei vizite la Șantierele navale. Un tînăr calm și măsurat, departe de imaginea „bătăioasă" pe care mi-o făurisem imprudent auzind că este unul dintre cei mai activi secretari și șef al unei brigăzi de tineret aflată mereu în frunte.

— De cînd sînteți secretar, tovarășe Dina ?

— Din '64. Mai țin și acum minte ce nesigur eram pe mine. Mă înlemnea răspunderea.

— Ei, dar acum aveți experiență, spun zîmbind, gîndind la cele auzite despre interlocutorul meu.

Pluralul modestiei

— Așa zic unii. Eu unul n-am scăpat nici acum de teamă. Adevărat, e oarecum altceva. Nu de răspundere mi-e frică. Dar că secretar înseamnă să fii cel mai bun pe toată linia, și profesional și politic. Nu din vanitatea de a fi primul ; ci pentru că, avînd o răspundere ca asta, greșeala costă mult mai mult. Și ca să nu greșești, sau să greșești cît mai puțin, trebuie să fii bine pregătit. Am fost investit cu încrederea tovarășilor mei și n-am voit să înșel această încredere.

Secretarul vorbește de încredere, de răspundere, de grija pentru schimbul de mîine. Vorbește mult despre meseria lui, despre oamenii cu care lucrează. Măsurat, fără efuziuni sentimentale. „Succesele sînt ale noastre", nu încetează mereu să sublinieze și înțeleg că nu este un simplu plural al modestiei, ci puternicul sentiment al colectivității. „Munca cu tinerii este grea, dar dacă înțelegi tinerii, înțelegerea devine reciprocă. Cel mai mare bun cîștigat de mine, ca om, în această muncă, este încrederea. Încrederea în mine, încrederea în oameni. Sîntem constructori de nave și de la marinari am învățat un lucru : toți pentru unul și unul pentru toți. Aceasta este și deviza noastră"... spune Dumitru Dina.

M-am despărțit de Dumitru Dina cu sentimentul tonic al întîlnirii cu un om : un om pătruns de responsabilitate umană, de atributele pe care i le solicită dificilele datorii de ordin politic.

MARIAN GRIGORE

REPUBLICĂ, MĂREAȚĂ VATRĂ

IALOMIȚA — de la zero la infinit

de PAVEL PERFIL

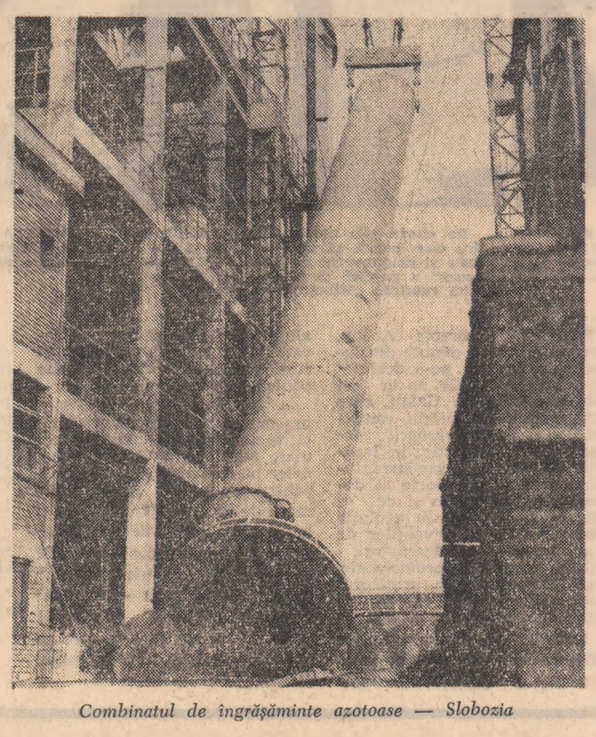

Combinatul de îngrășăminte azotoase — Slobozia

Privești cîmpia și trăiești momentul unei plenitudini nemaiîntîlnite. Acesta este Bărăganul: tabular, nesfîrșit, încărcat de holde, încărcat de oameni. În întinsele crovuri adîncite de ploi și vînturi sînt ape minerale și nămoluri sapropelice. Spre sud și est această cîmpie se pierde brusc în albia largă a Dunării. Iată cadrul natural al unui județ altădată „eminamente agricol" — cîmp, văi uscate, bălării și, din cînd în cînd, șuieratul unui tren care prin simpla sa apariție sublinia și mai mult tăcerea și pustiul acestui ținut.

Toate acestea sînt — în afara trenului — o dimensiune a naturii — dimensiunea orizontală. Dar a venit omul a cucerit-o și a mai creat o dimensiune. Nu contradictorie, nu opresivă, ci o dimensiune care continuă necesar orizontalitatea acestei naturi. Este vorba de dimensiunea verticală creată de om. Este vorba de dimensiunea marilor avînturi și a marilor eforturi; a socialismului.

Pămînt bogat, pămînt plin de bălării stufoase, pămînt bătut de caii sciților și ai geților; pămînt bătut mai ales de daci — oamenii acestor ținuturi. Apoi călcat de năvălirile popoarelor migratoare și binecuvîntat mai tîrziu de nașterea lui Mihai Viteazul (aici la Piua Pietrii, unde Dunărea mîngîie Bărăganul). Apoi primele sate de „sloboziți", și prima cale ferată la sfîrșitul secolului trecut, și răscoalele, aprigele răscoale împotriva opresiunii și în numele demnității omului, primele mișcări muncitorești la Feteești și Călărași. Și pasul definitiv, pasul din August '44, cel care deschide poarta spre drumul suprem al eliberării materiale și spirituale a oamenilor cîmpiei.

Spuneam de dimensiunea apoteotică a omului instaurată și pe aceste meleaguri. Grîul, și porumbul, și lanurile de floarea-soarelui sînt premisele ei fundamentale. Dar omul s-a înălțat mai sus. Și a privit cu mîndrie și demnitate creațiile de pe turlele macaralelor, de pe coșurile uzinelor și fabricilor. A plecat de la esența agrară, de la holde și livezi, și a ajuns la o altă esență, creată chiar de el: conserve, pîine, îngrășăminte chimice, utilaj agricol. Înălțat în avioane, pulverizează peste cîmpie insecticide și fungicide; o profilactică inedită pentru acest spațiu. A cucerit astfel Bărăganul. Dar a cucerit și expresia lui. A plecat deci de la zero, de la rădăcina vegetației, a cucerit spicul de grîu, iar acum se înalță mai sus, tot mai sus.

Este interesant de urmărit drumul acesta spinos, aspru, încîntător, drumul pe care l-a parcurs sufletul ialomițeanului. Este aceeași înălțare pe ordonată, de la zero la infinit, asemenea locului pe care s-a născut și pe care trăiește și creează acest om.

Ialomița cu cele 501 000 de hectare de teren arabil, are un caracter agrar-industrial. Este pe locul I la producția de floarea-soarelui, pe locul II pe țară la producția de grîu. Are 5 720 de tractoare fizice și 3 390 de combine. Deci un județ agricol. Dar tot Ialomița mai are: un combinat de celuloză și hîrtie la Călărași, fabrică de confecții, șantier naval; o fabrică de conserve de legume și fructe la Feteești; fabrică de cărămizi la Țăndărei; o fabrică de ulei la Slobozia, și tot la Slobozia, un mare combinat de îngrășăminte, în construcție. În județ mai ființează o serie de unități, și agricole și industriale totodată, care cuprind în ele două aspecte esențiale — nobletea pămîntului și nobletea metalului și chimiei.

Sfidînd spațiul și aspritatea climatului unui ținut altădată sărac în ape și ocolit de ploile binefăcătoare, oamenii au creat aici o veritabilă Dunăre artificială pe care o distribuie meticulos între holde. Numai anul acesta sînt în construcție trei mari sisteme de irigație: Călărași — Călățui, Pietroiu — Ștefan cel Mare și Legălia. (Primele două fiind, de altfel, șantiere ale tineretului). Tendința de a imprima un aspect industrial activității agricole este ceea ce a cucerit mai frumos și mai real județul Ialomița.

Am vizitat cîteva sate de pe aceste meleaguri Sate în care a copt războiul, sate în care au copt mizeria și inapetența unei societăți întregi. Le-am vizitat acum, în anul 1972. Străbătute de șosele, căi ferate, străbătute de înaltul spirit al realității, intră conștient și sigur în tumultul cotidian al civilizației socialiste. Agricultură și industrie, o singură idee care cuprinde în ea tot ceea ce este mai caracteristic oamenilor cîmpiei. Aceeași idee, sădită și dezvoltată de ialomițeni, a ridicat Slobozia de la latitudinea de tîrg înecat în torpoare și de crepitudine, la latitudinea de oraș modern, în plină dezvoltare. Dar odată cu schimbarea urbanistică a Sloboziei, se schimbă și geografia intrinsecă, spirituală și sentimentală, a oamenilor săi. Slobozia, orașul morilor, daracelor și pieilor, orașul tarabelor cu pepeni și dovleci, cu negustori și birjari; Slobozia deceniilor trecute a dispărut. Un pitoresc fad și mărăcinos a fost înlocuit cu Slobozia — cetate a chimiei, cetate a industriei alimentare; Slobozia — cetate a oamenilor cu un nou Bărăgan în priviri și în suflet.

Aceeași idee, nu peste mult timp, va ridica opt sate la latitudinea economico-socială și culturală de oraș.

Aceeași idee înalță cîmpia și oamenii săi, orașele și satele județului la latitudinea foarte concretă de cetate a infinitului.

LA COTA ÎNALTĂ A TINEREȚII

de MIHAI ELIN

Nu mai fusesem niciodată în Timișoara. Mi se spusese că e unul din cele mai frumoase orașe din țară, cu parcuri întinse, cu străzi largi și curate, pline de flori și verdeață. Auzisem multe și despre hărnicia timișorenilor, căreia, de fapt, i se datorează faima orașului. Căci istoria vechiului burg este istoria unui îndelungat efort tenace și laborios, este cronica luptei cu mlaștinile locurilor și cu vitregiile vremurilor de-a lungul cărora s-a afirmat vocația constructoare a oamenilor de pe aceste meleaguri.

Muri masivi din cărămidă întunecată — piatra era un material rar pe aici — vestigii ale vechilor cetăți, prin munca cărora s-a închegat întinsul oraș de astăzi, te întîmpină încă din loc în loc, boltind porți răcoroase peste traficul citadin al automobilelor. La doi pași se înalță edificiile din sticlă și beton ale ultimilor ani. Din alăturarea aceasta, de un flagrant contrast, aici ca și aiurea, edilii au reușit să scoată efecte noi, de o frumusețe insolită.

Vechiul centru comercial și cultural, cu forfota lui neîntreruptă, a rămas aproape neatins. Dar, nu departe de aici, se profilează silueta înaltă, alb-argintie, a noului hotel „Continental"; în imediata vecinătate zumzăie macaralele turn pe șantierul unei alte clădiri imense, din care se văd deja trei nivele încoronate de pădurea țepoasă a armăturilor de oțel. În partea opusă, se lucrează la lărgirea podului de peste Bega. Canalul însuși a devenit un șantier: sonete plutitoare bat piloni grei pentru consolidarea taluzurilor.

Se spune că poți traversa Timișoara de la un capăt la celălalt trecînd din parc în parc și lucrul e perfect adevărat. În zilele de sfîrșit de septembrie aleile erau aproape pustii. Doar ici-colo cîte o pereche de îndrăgostiți. Au început școlile iar în facultăți se țineau ultimele examene restante. În ciuda vremii răcoroase din ultimele zile, cu soare rar și palid, florile rezistă iar verdele copacilor abia dacă a început să pălească. Aveam să aflu că toate parcurile precum și arenele sportive ale municipiului au fost date în grija tineretului care, prin muncă patriotică, le întreține cu multă dragoste.

Pe malul stîng al Begăi, autostrada construită recent trece prin fața Universității, a Liceului de muzică și a blocurilor din orășelul universitar, toate edificii noi și moderne. Nu departe de aici, în curtea Facultății de mecanică a Institutului Politehnic „Traian Vuia", se lucrează intens la finisarea unei clădiri impunătoare. Este Atelierul-școală și de prototipuri. El cuprinde hale și laboratoare excelent utilate pentru desfășurarea în condiții optime a practicii studenților de la patru facultăți. În aceste zile, aproape 200 de boboci îi ajută pe constructori la ultimele lucrări. La numai cîteva sute de metri distanță se află șantierul Atelierului-școală al Facultății de construcții, unde, de asemenea, studenții își aduc contribuția prin muncă patriotică.

În ultima vreme Timișoara este împînzită de șantiere. Se construiește pretutindeni: în zona industrială, în noile cartiere de locuințe, în centru. Apar noi secții și întreprinderi, școli profesionale și cămine pentru elevi, școli generale, magazine comerciale, blocuri de locuințe, edificii culturale, se taie noi artere de circulație. La toate acestea iau parte, prin muncă patriotică, tinerii uteciști din oraș: muncitori, elevi și studenți. Dintr-o lungă listă, iată cîteva obiective unde cu entuziasmul propriu tinereții, ei au dovedit că merită încrederea ce le-a fost acordată; elevii școlilor profesionale și tinerii muncitori de la întreprinderile Tehnometal, U.F.R.M.A., U.M.T., Trustul de construcții, Tehnolemn au lucrat la construirea căminelor lor; cei de la Modern, la amenajările bazelor sportive; uteciștii de la C.S.I.O. la demolarea clădirilor dezafectate ale instituției; elevii Liceului nr. 7, la demolarea vechiului local al școlii; cei de la Liceul industrial de construcții de mașini, la lucrările de finisare ale noii clădiri a școlii. Alți elevi au muncit la Muzeul Satului, la Stadionul 1 Mai, la lucrările de depavare și la amenajarea spațiilor verzi de pe Calea Șagului, în Zona Circumvoluțiunii, pe bulevardele 23 August, 6 Martie și 30 Decembrie. S-au prestat mii de ore de muncă la Intreprinderile „Fructus" și „Vinalcool", la Serele legumicole, la muncile agricole sau la hidroameliorații, în județ.

Valoarea lucrărilor efectuate de uteciștii timișoreni, de la începutul anului pînă la sfîrșitul lui septembrie, se ridică la circa 50 milioane lei, față de 38 milioane cît prevedeau angajamentele pe întregul an. O cifră impresionantă pentru care acești tineri harnici merită felicitări.

Am vizitat unul din șantierele care constituie cea mai mare mîndrie a tinerilor timișoreni: șantierul Casei Tineretului. Sus, în punctul cel mai înalt al construcției, alături de un steag, un pui de plop își tremură frunzele-n vînt. În după amiaza asta sînt prezenți aici vreo 60 de elevi de la Liceul industrial de construcții de mașini, despre care am mai amintit mai sus. Stivuiesc cărămizi, cară materiale, pregătesc și transportă betonul sus, la cota finală, atinsă astăzi la ora 11.

Mă cațăr și eu acolo, unde îl găsesc pe șeful șantierului, tînărul inginer Nicolae Schummer, de la care aflu că darea în folosință a obiectivului e prevăzută pentru luna mai 1974. Că ceea ce se vede acum este numai corpul central, din cele trei cîte va avea Casa. Că ansamblul va cuprinde circa o sută de încăperi, printre care o sală de spectacole cu 500 de locuri și o sală de dans cam de aceeași capacitate; că în medie lucrează aici 150 de uteciști, în două schimburi. Cheresteaua și cofrajele sînt materiale vechi, recuperate de acești mai cu seamă din demolări. Valoarea estimativă a economiilor realizate pe anul în curs prin munca patriotică este de 500 000 lei. Numărul de salariați ai șantierului este de numai treisprezece, inclusiv paznicul. Astăzi s-a început turnarea betonului la terasa acoperișului.

— Am numit-o mai familiar: „Casa Tineretului" deși va fi un adevărat palat, spune tovarășul Radu Bălan, prim-secretar al Comitetului județean U.T.C., care vine zilnic pe șantier, urmărind cu atenție și cu vădită emoție evoluția lucrărilor. Aici vor funcționa o mulțime de cercuri artistice, tehnice, sportive, o mică tipografie, o sală de jocuri mecanice, camera de oaspeți etc.

„Meșterul" cel mai mare care așează betonul peste armătura terasei este inginerul Iosif Izdrăilă, în vîrstă de 68 de ani, care a lucrat la centrala electrică de la Văliug, prima construită după Eliberare. Printre băietanii din jur, bătrînul inginer trăiește o a doua tinerețe. I-a învățat cum să prepare betoanele în cele două betoniere și acum băieții se pricep de minune. Roabele, urcate pe platformă cu bobul electric, sînt descărcate încontinuu și terasa se întinde palmă cu palmă, metru cu metru.

De aici, de la cea mai înaltă cotă a tinereții, se vede întreg orașul fremătător, respirînd larg, cu respirația mereu proaspătă a muncii creatoare.

NICOLAE IOANA

PIETRELE MARI

Patria ascultă migdalii și zarzării,
va sta pînă tîrziu pe palmele mele
griul.
Voi dormi în grîu, sîngele tău va lumina boabele,
în ferestre din cînd în cînd va fulgera și va ninge
tulpinile albe ale pomilor vor lumina noaptea,
e ceasul cînd orice ură se uită,
e clipa adevărului,
vinul prin apropiere doarme,
gîlgîind în părul tău mătăsos,
pietrele mari,
dealuri vor arde
pe șoaptele grîului,
oh, învață-mă
această iubire.

Aceste zile simple

Și iară mă îndrept spre acele zile simple
luminînd anul —
în aurul lunii oh, septembrie e atît de frumos
și nemișcat,
luminează văile
mirosul de frunză și măr domnesc;
e pretutindeni iarba zilelor mele
pe zăvoaie răcoroase,
pe drumuri — fumul pămîntului
zgomotul mașinilor;
se aprind trandafirii,
culori ale toamnei fumegă,
încep nunțile
după dealuri!

Frații mei

Frații mei cu mîinile crescute din grîu
tîrziu vor veni și crinii — printre ceturi pomii vor cînta
amurguri liniștite.
Acum începe o tăcere mare, acum
încep nunțile la marginea cerului.
Doar umbra ta frate
nu se mai sfîrșește
mare liniștită ca anotimpul —
stă înălțată ca umbra lumii
și a timpului
plin de foșnete
și de rîuri;
eu am venit să te ascult la o margine de pădure
ca pe un cîntec al lucitoarelor stele
și fluierul mic — flautul
picură pe pielea dulce
a strugurilor;
ascultă-ți nemișcarea
ascultă, pomii cîntă
amurguri liniștite.

Pămîntul cîntă ca un flaut

Înăuntru oglinzilor grîului limpezi
joacă privirea mea,
roade ascunse ale minții
de ați putea fi atît de liniștite,
pleacă din cîmp
și ultima moarte —
oh, mîinile tale răstignite în grîu
boabele cu frunțile adormite —
femeia se odihnește în grîu, departe
începe un cîntec.
Stîncită e mîna ei
umbra îi cîntă în odaie
merele miroasă ca apele căzute pe frunză
se odihnește ca adevărul
și din plante curg tăceri
pămîntul tot cîntă
ca un flaut,
albă e mîna care a smuls
mărul de lîngă oglindă —
cîntă trupul ei lung în odaie
îi cîntă brațele cu care
mă atinge
lung și mirositor e părul ei în odaie
roade se mișcă sub razele lunii
izvorul curge
sub stele.

ROMÂNIA — FILM PREZINTĂ:

Regia: KRESO GOLIK
Cu: MIRJANA RAJKOVIC, RELJA BASIC, FRENJO MAJESTIC.
Două ore de bună dispoziție cu melodiile celebre ale anilor '30

producție a studiourilor americane
Regia: WILLIAM WYLER.
Cu: LOLA FALANA ȘI LEE J. COBB

producție a studiourilor engleze
Regia: RICHARD C. SARAFIAN.
Cu: MARK LESTER, JOHN MILLS, GORDON JACKSON, SYLVIA SYMS.

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ DE PROGRAME

INFORMATICA AZI

Documentele Conferinței Naționale a partidului, Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la perfecționarea sistemului informațional economico-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul în perioada 1971—1980 cuprind principalele coordonate ale unui amplu program al cărui obiectiv îl constituie modernizarea activității de conducere din întreprinderi, centrale industriale și celelalte unități economice, precum și ministere și organe centrale de sinteză.

În condițiile creșterii complexității economiei naționale a țării noastre, cerințele planificării și conducerii social-economice impun noi metode și mijloace de prelucrare a informațiilor care să conducă în final la optimizarea deciziilor. Programul urmărește realizarea treptată a sistemelor de prelucrare automată a datelor la diferite unități economice, pe ramuri, și integrarea lor ulterioară într-un sistem național de prelucrarea automată a datelor. Este vorba deci de o acțiune complexă, ce reclamă angajarea unor forțe și mijloace însemnate, o acțiune care mobilizează atît cadrele de conducere, specialiștii, cît și masele de oameni ai muncii.

Tocmai pentru a prezenta cititorilor implicațiile acestui amplu program, inaugurăm astăzi un ciclu de articole dedicate informaticii moderne. Colaboratori ai ziarului nostru, cercetători, specialiști, cadre de conducere din economie, vor explica principalele coordonate și etape ale acestui proces de o importanță vitală pentru economia națională.

de matematician
MIHAELA DEDEOGLU,
șef de laborator la Biblioteca Națională de Programare

De la începutul activității de prelucrare automată a datelor în țara noastră, s-a ivit situația elaborării simultane a acelorași programe în diverse colective cu preocupări similare, uneori colectivele provenind din cadrul acelorași ministere sau chiar întreprinderi. Situația aceasta nu a constituit o excepție, avînd de fapt valabilitate generală pe plan mondial. În afară de aceasta, informaticii, ca tehnologie unitară în procesele de decizie, în conducerea întreprinderilor, i se opune un important factor limitativ care constă în dificultatea cu care persoanele de alte specialități i se pot adapta.

Pe de altă parte, am ajuns în perioada în care aplicațiile de gestiune interesează practic toate întreprinderile. Acest gen de aplicații, orientate spre calcule economice, cercetare operațională etc., studiază deciziile posibile cu privire la planul de investiții, de livrări, producție, aprovizionare, cu alte cuvinte deciziile necesare pentru o politică economică științifică a întreprinderii. Tendința mondială în realizarea acestui deziderat este crearea sau cumpărarea unor sisteme din ce în ce mai complexe, atît din punct de vedere al dispozitivului propriu-zis de calcul, cît și din punct de vedere al programelor folosite în acest scop.

Existența unui număr insuficient de cadre de specialitate în comparație cu necesitățile și tendința de folosire judicioasă a acestora, cît și scopul de a găsi calea cea mai eficientă de rezolvare, a pus în fața utilizatorilor o problemă de opțiune: elaborarea sau cumpărarea de programe? Bineînțeles, luarea unei decizii în această privință presupune un aprofundat studiu de eficiență economică, în care elementele sînt beneficiul adus utilizatorului prin introducerea aplicației respective, costul elaborării programelor cu mijloace proprii, prețul la care s-ar putea cumpăra sau închiria programele necesare, inclusiv adaptarea acestora, perioada de amortizare etc.

Odată considerat marfă, produsul „program" pretinde o protecție juridică, protecție ce i se cuvine în acest caz și elaboratorului. Corespunzînd unui efort costisitor de cercetare și elaborare, programele și în special „pachetele de programe", care pot fi deci alese de utilizatori în funcție de aplicațiile lor, sînt în general foarte scumpe și presupun o configurație complexă a sistemului de prelucrare, astfel încît utilizatorul trebuie să aibă suficiente elemente referitoare la acestea, înainte de a face opțiunea despre care am amintit.

Pentru rezolvarea acestor probleme, înființarea **Bibliotecii Naționale de programe** în cadrul unui institut ce coordonează activitatea de informatică în țara noastră. — **Institutul central pentru sisteme de conducere cu mijloace de automatizare** — a constituit un pas absolut necesar în progresul nostru în acest domeniu. Concepută ca un depozitar și furnizor de programe testate, însoțite de documentația completă necesară exploatării acestora de către alte persoane decît autorii lor, Biblioteca de programe și pachete de programe are ca scop, eliminarea paralelismelor și furnizarea informațiilor necesare coordonării efortului de elaborare a programelor pe întreaga țară; asigurarea calității programelor prin aplicarea de normative și standarde unice, precum și prin proceduri de testare a programelor; păstrarea și menținerea tuturor programelor și documentațiilor aferente; diseminarea rapidă a informațiilor cu privire la programele din bibliotecă și a celor în curs de elaborare; distribuirea programelor, a modificărilor și actualizărilor acestora la abonații bibliotecii etc.

În acest mod, orice centru de calcul sau utilizator de echipamente de prelucrare a datelor din țara noastră, indiferent de numărul și calificarea programatorilor de care dispune, va putea beneficia de experiența acumulată în alte unități sau chiar în străinătate (în cazul achiziționării de programe din afara granițelor).

Biblioteca Națională de programe și pachete de programe, alături de formele de învățămînt cu specific informatic și de rețeaua de centre de calcul planificată a se extinde mult într-un viitor foarte apropiat, constituie baza reușitei noastre în acest domeniu. **Hotărîrea C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea sistemului informațional economico-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul în perioada 1971—1980** prevede asigurarea pregătirii economiei în vederea introducerii pe scară largă a informaticii în conducerea organizațiilor economice, în care scop se acordă o deosebită importanță cercetărilor în curs privind realizarea și utilizarea efectivă a Bibliotecii Naționale de programe. În acest mod, cu sprijinul larg al unor organe centrale, se prevede ca Biblioteca Națională de programe să-și înceapă activitatea în plenul ei la începutul anului 1975, perioada premergătoare fiind prevăzută asigurării bazei materiale și a elaborării lucrărilor necesare gestiunii automate a bibliotecii.

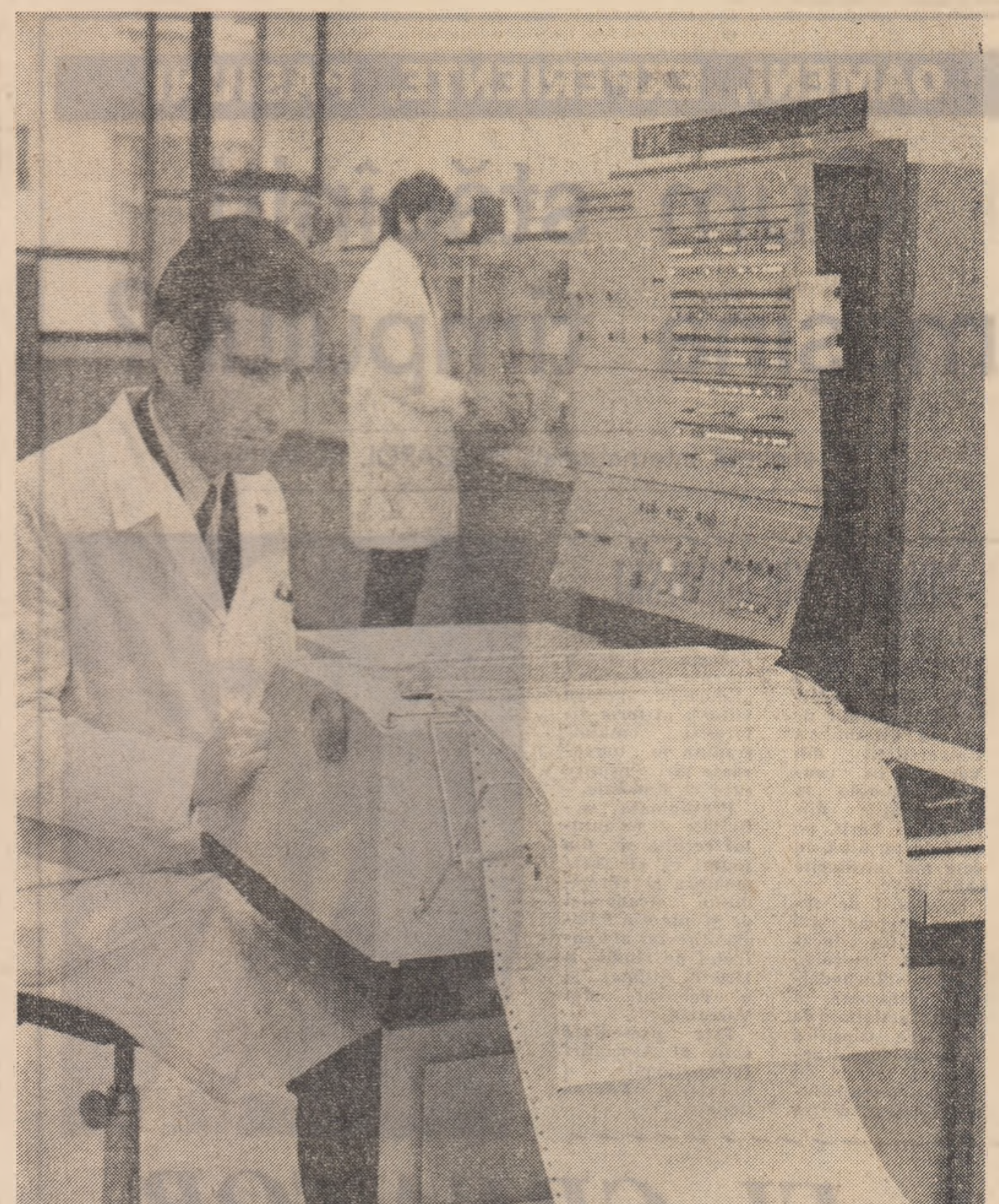

Centrul de calcul cibernetic și economic al Academiei de Studii Economice din București. Aici, paralel cu activitatea didactică, se desfășoară și cercetări de cibernetică economică și automatizare a calculului, de mare interes pentru economia națională. În fotografie — sala calculatorului IBM 360/40

• ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ • ȘTIINȚĂ •

DIALOGUL ȘTIINȚĂ — PRODUCȚIE

Prin eficiența activității sale

UN COLECTIV DE CERCETARE MULTIMILIONAR

În rezolvarea sarcinilor producției, cercetarea a răspuns întotdeauna prezent, aici la C.E.I.L. Pitești. De altfel, de cînd există această tînără dar modernă unitate de valorificare superioară a lemnului, colectivul de cercetare de aici a devenit, prin eficiența economică a realizărilor sale, multimilionar. Și speră ca, pînă la sfîrșitul cincinalului, milioanele de lei economii aduse de intervențiile prompte și eficiente în procesul de producție să crească. Mai ales acum cînd întregul colectiv al combinatului traduce în fapte indicațiile Conferinței Naționale a partidului de a realiza planul cincinal în patru ani și jumătate. Or, într-un asemenea context, cercetarea deține unele din punctele cheie ale rezultatului final. Pentru aceasta s-a stabilit un plan precis axat pe trei direcții principale. În primul rînd s-au stabilit obiectivele imediate cerute de producție, apoi temele de cercetare cu „bătaie mai lungă" și, în sfîrșit, programul de cercetare pînă în anul 1980.

Acest amplu plan, atît de ambițios, se dovedește perfect realizabil, dacă ținem cont de faptul că deja o parte din temele abordate se află la nivelul de stație pilot. Cel mai elocvent exemplu în acest sens îl constituie cercetările privind valorificarea superioară a tulpinelor de floarea soarelui. La o primă privire, cei neinițiați s-ar putea întreba ce legătură poate exista între un combinat de prelucrarea lemnului și miile de hectare de floarea soarelui care constituie materia primă destinată fabricilor de ulei. Și totuși colectivul piteștean, în rîndul căruia se află foarte mulți tineri, a făcut să existe o legătură dintre cele mai economice. După studii susținute, după bucurii de moment și dezamăgiri tot de moment s-a reușit o mare performanță, în premieră pe țară. Mai precis, s-au realizat plăci fibrolemnoase 100 % din fibre de floarea soarelui sau în amestec cu lemn în diverse proporții.

— Corect, îmi spune inginerul Tiberiu Carodea, noul produs ar trebui numit „PFS", adică, plăci de fibră de floarea soarelui. Oricum, ar fi însă denumit, important este că produsul piteștean are rezultate asemănătoare cu cele ale plăcilor lemnoase și o culoare mai deschisă, deci mai frumoasă, mai comercială.

Dar floarea soarelui a căpătat în cadrul combinatului și o altă întrebuințare, la fel de neobișnuită. Mergînd pe linia trasată de Conferința Națională privind valorificarea superioară a materiilor prime, tinerii cercetători au reușit să producă tot din tulpini de floarea soarelui, furfurol, care, de obicei, se fabrică din stejar. Or, se știe prea bine că stejarul face parte dintre esențele tari, care pot fi valorificate superior. Dacă avem în vedere că la o tonă de furfurol sînt necesare 50 de tone de stejar din care se pot realiza 30 de tone PAL, reiese, credem, clar importanța acestor cercetări aflate deja în faza de finalizare.

Productivitatea cercetării însă nu se rezumă doar la acest exemplu. Ea a acționat cu maximum de eficiență în aproape toate sectoarele de producție, inclusiv la fabrica de placaje unde s-au obținut noi succese pe linia valorificării superioare a materiei lemnoase. Mai precis, în ultimul timp s-au obținut aici noi tipuri de placaje. Așa cum au scos în evidență cercetările, a fost creată posibilitatea de a se fabrica placaje din lemn de esență moale, ceea ce asigură o reducere a greutății specifice la unitatea de volum cu circa 45 la sută. Este vorba în principal de placajele din plop, salcie și anin, și de un placaj destinat construcțiilor navale. Acest ultim sortiment este foarte mult apreciat la Șantierul naval din Oltenița unde în momentul de față este experimentat pe o navă de pasageri de 5 000 tone. Față de vechiul placaj folosit în construcțiile navale, noul tip are în fișa sa de calitate un indice nou: este cu 30 la sută mai rezistent la apă.

Pentru a întregi tabloul general al eforturilor pe care le depune acest tînăr și entuziast colectiv este neapărat nevoie să precizăm că, deși Combinatul din Pitești este unul dintre cele mai moderne din țară, există totuși numeroase realizări și pe linia îmbunătățirii automatizării proceselor tehnologice sau a introducerii în producție a unor utilaje noi, de cea mai înaltă tehnicitate.

ION VĂDUVA-POENARU

UN NOU CATALIZATOR ȘI PERFORMANȚELE SALE

La Institutul de cercetări și proiectări pentru rafinării din Ploiești s-au încheiat cercetările privind realizarea, după o tehnologie de fabricație proprie, a unui nou tip de catalizatori platinici pentru reformarea și aromatizarea benzinelor. Noul produs are implicații deosebite în procesele industriale de obținere a benzinelor de calitate superioară.

Despre ce este vorba? Benzinele cu cifră octanică ridicată — mai precis acelea în care raportul între conținutul de hidrocarburi ciclice și cel al hidrocarburilor cu catene lineare este favorabil primelor — sînt necesare unei bune combustii în motoarele autovehiculelor. Așadar, la obținerea benzinei este necesar ca fracțiunile de hidrocarburi ciclice, în care atomii de carbon sînt legați într-un „inel", să predomine. De unde s-ar putea extrage însă mai multe asemenea hidrocarburi, cînd conținutul lor este limitat de însăși compoziția țițeiului? În acest caz se recurge tocmai la ajutorul catalizatorilor platinici care, în cadrul unor procese chimice numite aromatizări, determină ciclizarea hidrocarburilor lineare. În final, benzina inferioară supusă unui asemenea proces este „înnobilată", dobîndește caracteristici deosebite, superioare.

Asemenea procese sînt folosite în toate rafinăriile moderne din țara noastră. Iată de ce realizarea cercetătorilor ploieșteni capătă valențe valorice deosebite: ea va duce la fabricarea în țară a unor produse deosebit de prețioase, care deocamdată se importă. Mai mult încă, instalația industrială, a cărei tehnologie a fost deja brevetată în țări ca S.U.A., Iran, India etc. și care va intra în funcție în actualul cincinal, nu numai că va acoperi integral necesitățile consumului intern, dar va crea, probabil, și disponibilități pentru export. În cifre, aceasta se traduce, paralel cu eliminarea unor importante eforturi valutare, printr-un beneficiu antecalculat de circa 28 milioane lei anual.

NOUTĂȚI DIN LABORATOARELE ROMÂNEȘTI

PAȘI NOI ÎN COMBATEREA „CANCERULUI" METALELOR

ACOR-21 este numele pe care specialiștii Institutului de cercetări și proiectări pentru țiței și gaze l-au dat unui nou și valoros produs românesc, cu performanțe deosebite în combaterea coroziunii metalelor. Este vorba de un tip de inhibitor de coroziune cu aplicații în industria extractivă de țiței, care, adăugat în cantități mici, „anulează" agresivitatea apelor sărate din zăcăminte. După cum se știe, în zăcămînt țițeiul se găsește amestecat cu gaze și cu ape sărate. La extracție, o dată cu țițeiul, în instalații pătrund și aceste soluții saline care atacă metalul, provocînd anual pagube însemnate.

Inhibitorii de coroziune, care s-au impus în ultimii ani cu o deosebită vigoare în arsenalul mijloacelor de combatere a „cancerului metalelor" acționează ca protectori ai suprafețelor metalice într-un mod extrem de simplu și de eficace. Structural, ei sînt de fapt o macromoleculă organică lineară, care are grefată la unul din capete o grupare atomică cu mare afinitate electrică pentru metale. Adăugați în cantități extrem de mici în orice mediu coroziv, ei se fixează la suprafața pereților metalici formînd o peliculă izolantă extrem de subțire — practic de dimensiunile lungimii lanțului molecular inert — dar care protejează complet metalul, în condiții de eficiență mult mai ridicată de cît a altor mijloace clasice.

Prin capacitatea sa de protecție, prin calitățile sale deosebite, ACOR-21 se situează printre cele mai bune produse similare existente la ora actuală pe piața mondială. După cum au arătat experimentele și încercările efectuate în cadrul Grupului industrial de foraj și extracție Pitești, noul produs românesc depășește chiar performanțele unor inhibitori de coroziune din import, utilizați în prezent în schelele petrolifere din țara noastră.

Generalizarea aplicării sale în industria extractivă de țiței va aduce, evident, avantaje economice deosebite, înlăturînd importuri extrem de costisitoare și ridicînd, în același timp, gradul de protejare al instalațiilor. Specialiștii au calculat că prin utilizarea inhibitorului românesc la numai 10 sonde se obține anual o economie de 1 000 000 lei. Nu trebuie să uităm cînd vorbim despre eficiența acestei cercetări, că o dată cu satisfacerea nevoilor interne se vor crea, desigur, și posibilități de valorificare a noului produs la export, ACOR-21 avînd reale perspective de a se impune pe piața mondială. Și aceasta într-un domeniu dintre cele mai interesante din punct de vedere tehnologic și economic.

Gigantismul agregatelor industriale atinge în prezent parametri de neimaginat pînă nu de mult. În cadrul minei de lignit de la Spreetal, R.D.G., funcționează unul dintre cele mai mari excavatoare din lume, cu o lungime de 300 m. și o capacitate de derocare de 5,5 milioane metri cubi pe lună. Tabloul de comandă, pe care vi-l prezentăm în fotografia noastră, poate da o imagine aproximativă asupra complexității acestei instalații-gigant

Microscoapele moderne, folosite în descifrarea tainelor microcosmosului, au nevoie de lentile pe măsura exigențelor cercetătorilor. Cu toate îmbunătățirile tehnologice aduse, tehnica fabricării „lentilelor perfecte" mai are încă multe dificultăți de învins. Iată, de exemplu, structura microscopică a unei lentile: ea mai cuprinde asperități și, mai ales, inclusiuni și bule de aer. Pentru înlăturarea lor se desfășoară, pe plan mondial, o adevărată bătălie tehnologică

• TELEX • TELEX • TELEX •

Săptămîna aceasta s-au desfășurat la București lucrările a două prestigioase reuniuni științifice: Simpozionul internațional privind soluționarea problemelor de transport și distribuția gazelor permițînd prelucrarea optimă a sarcinilor de vîrf zilnice și sezoniere, organizat, sub egida Comisiei Economice pentru Europa a O.N.U., de către Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei, precum și Conferința Națională de Hematologie. În Uniunea Sovietică a fost lansat un nou satelit artificial al Pămîntului — Cosmos 521 — destinat continuării studiului spațiului circumterestru. Trenul spațial Apollo—17 ar putea să-și amîne decolarea cu aproape 30 de zile datorită unor defecțiuni apărute în sistemul de control. Medicii veterinari de la Universitatea din Virginia au constatat că în condițiile de suprapopulare din marile crescătorii de păsări, pot apare stări de „stress social", foarte asemănătoare cu nevrozele noastre, și la găini. Cercetările pentru realizarea automobilului electric continuă: ultimul intrat în această competiție este automobilul Renault-5, replica electrică a cunoscutului R—5 cu motor cu benzină. Biologii sovietici și-au propus să studieze în amănunt viața peștilor cu ajutorul unor emițătoare miniaturale introduse în stomacul acestora și ale căror emisii sînt urmărite de puternice instalații de ascultare și radiolocație. În actualul cincinal, numărul calculatoarelor din R. P. Ungară va crește de la 160 la 400. Medicii englezi de la Stațiunea de cercetări științifice pentru studierea răcelii au relatat, într-o recentă comunicare, că banalul guturai poate fi cauzat de nu mai puțin de 89 de tipuri de virusuri, foarte deosebiți unul de altul. Un laborator din Stockholm propune fumătorilor „leacul sigur" pentru înlăturarea tutunului: guma de mestecat cu nicotină, care conține o doză suficientă de alcaloid pentru a înlătura dorința de a fuma; cercetătorii suedezi afirmă că la obiceiul de a mesteca gumă este mult mai ușor de renunțat decît la fumat. Statisticienii au calculat că avionul a înlocuit transporturile navale de pasageri în proporție de 97 la sută în traficul Atlanticului de Nord, Americii de Sud și Extremului Orient și 74 la sută în traficul Africii. Capsula submarină „SP—350" a comandantului Yves Cousteau a fost folosită cu succes la examinarea și întreținerea construcțiilor hidrotehnice și a barajelor de pe lacurile de acumulare.

CRONICA IPOTEZELOR

• Irigații cu apă de mare?

Oricît ar părea de îndrăzneață această ipoteză, ea constituie obiectul încercărilor specialiștilor Institutului central de cercetări pentru chimia mării din India. Rezultatele obținute pînă în prezent sînt chiar deosebit de încurajatoare. S-a constatat că apa sărată a mării poate fi utilizată ca atare, fără nici o dificultate, la irigarea culturilor de grîu, mei și oleaginoase. Aceasta însă cu condiția ca solul irigat să fie nisipos, cu conținut mic de argilă și cu o bună permeabilitate. Deoarece apa de mare este dăunătoare pentru embrionul din sămînță, însămînțările au fost amînate pentru luna iunie, iar irigarea cu apă de mare a fost efectuată abia după germinare. În mod obișnuit în cursul lunii iunie, precipitațiile atmosferice care cad în diferitele regiuni ale Indiei sînt suficiente pentru a asigura germinarea normală a culturilor.

Desigur, sporurile de recoltă obținute cu ajutorul irigațiilor cu apă marină sînt mai scăzute decît cele care s-ar fi obținut prin folosirea apei dulci. Cu toate acestea ele sînt destul de însemnate: specialiștii indieni estimează că numai la cereale se poate obține o recoltă suplimentară însumînd 2 pînă la 2,5 milioane de tone. În condițiile acutei crize de apă dulce din India, a deficitului de hrană din această parte a lumii, noul procedeu prezintă un interes cu totul deosebit. Mai ales că, conform calculelor, el s-ar preta la o aplicare imediată pe o suprafață de circa 8,6 milioane hectare de soluri nisipoase.

Eventualele reticențe față de produsele alimentare obținute din culturile irigate cu apă de mare au fost și ele îndepărtate. Testele au arătat că conținutul și compoziția chimică a substanțelor hrănitoare sînt, practic, neschimbate. Numai conținutul de substanțe minerale din părțile vegetative ale plantelor este ceva mai ridicat, fapt care nu influențează însă deloc calitățile nutritive sau gustul.

• Pădurile poluează atmosfera?

Această afirmație aparține unui cercetător american care, într-o comunicare recentă, arată că unele specii de copaci cum ar fi, de exemplu, pinul și molidul, elimină asemenea cantități de uleiuri eterice încît o plimbare prin pădure poate fi pentru organism la fel de dăunătoare ca o ședere prelungită în cele mai circulate și poluate artere de circulație dintr-o mare metropolă.

Desigur, cercetătorii nu au întîrziat să acorde o atenție deosebită acestei ipoteze. Rezultatele sînt însă de natură să-i liniștească pe amatorii de drumeții prin pădurile de conifere. Dacă constatarea omului de știință american este valabilă pentru regiunile din Nevada, ea nu se verifică în nici un caz în regiunile temperate, cum sînt cele din Europa. Într-adevăr, în condițiile unei clime toride și a unei intense radiații solare, esterii și terpenele puse în libertate de conifere — și care constituie, de multe ori, în condiții obișnuite, un adevărat factor curativ — sînt oxidate, transformîndu-se în substanțe periculoase pentru organism. La aceasta se adaugă și calmul atmosferei care poate favoriza concentrarea lor în cadrul unor adevărați nori de „smog".

Cu totul alta este situația în pădurile noastre. Aerul nu conține de cît urme de terpene, iar umiditatea împiedică acțiunea oxidantă a radiațiilor solare.

Pagină realizată de
PETRE JUNIE

OAMENI, EXPERIENȚE, PASIUNI

Cum stăpîniți mașina timpului ?

O anchetă internațională de CAROL ROMAN

BOGDAN SUCHODOLSKI

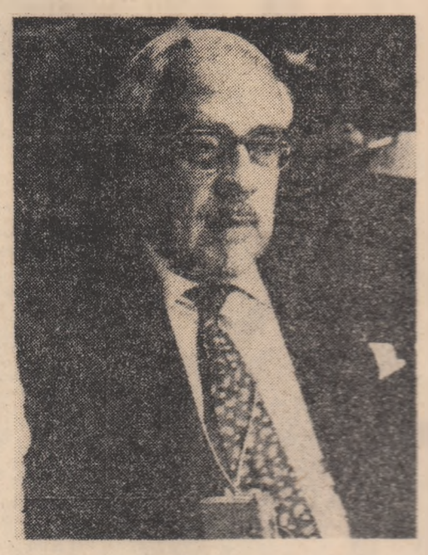

Omul de știință polonez s-a născut la 27 decembrie 1903. După absolvirea Facultății de Științe Filozofice a Universității din Varșovia își continuă studiile la universitățile din Berlin și Paris, pe care le termină cu cele mai strălucite calificative.

Specialist de renume internațional în filozofia educației și culturii, Bogdan Suchodolski desfășoară o bogată activitate de cercetare științifică în urma căreia realizează lucrări de o mare însemnătate teoretică dintre care amintim „Pedagogia și marile curente filozofice", „Educația pentru viitor", „Istoria filozofiei omului" traduse în numeroase țări, printre care și România.

Prestigioasa activitate a savantului rezultă și din faptul că el este membru al Prezidiului Academiei de Științe din Polonia, director al Centrului de studii a Istoriei Științei și a Tehnicii din Varșovia.

Este președinte activ al Asociației Internaționale a Științelor Educaționale.

A FI CREATOR...

de BOGDAN SUCHODOLSKI

După opinia mea între VIITOR — obiect al studiilor mele din ultima vreme — și TIMP — obiectul acestei ingenioase anchete internaționale — există cea mai desăvîrșită simbioză. Atunci cînd vorbești de viitor, te referi — cu alte cuvinte — la „timpurile viitoare" și, implicit, la activitatea umană desfășurată pentru ca acest viitor care trebuie să aparțină oamenilor să preia din viziunea generațiilor actuale tot ceea ce este lucid și aparține spiritului epocii.

Viitorul încetează de a fi realitatea la care **se speră**, devenind o realitate care **se formează**. Organizarea prezentului trebuie să servească nu numai la satisfacerea necesităților imediate și curente, dar trebuie să fie de natură să asigure pregătirea pentru evoluția viitoare, pe termen îndepărtat. Problema care se pune este de a înțelege cum lucrează timpul în favoarea oamenilor. Prevederea viitorului devine astfel o problemă de o importanță capitală pentru științele sociale și pentru politică.

În acest context, pronosticurile cu privire la **omul viitorului** capătă o importanță cu totul deosebită. Dar tocmai acest gen de previziune este atît de puțin reprezentat în literatura futurologică.

Previziunea timpurilor viitoare este strîns legată de planificarea activității sociale. Aceasta înseamnă că dezvoltarea istorică, înaintarea în timp, ascultă de reguli stricte și inevitabile, dar că ea totuși depinde, într-o oarecare măsură, de **acțiunea conștientă a omului.** Nu încape nici o îndoială că corelarea dintre aceste două elemente (previziunea viitorului și planificarea activității sociale) prezintă enorme dificultăți, atît din punct de vedere teoretic, cît și practic. Este, de asemenea, evident că există o mare probabilitate de a greși și aceasta atît în ce privește pronosticurile, cît și proiectele. Dar tocmai în această legătură — în ciuda tuturor dificultăților și a tuturor riscurilor — rezidă adevăratul destin uman, social și individual, **acela de care noi depindem și acela pe care noi îl creăm.**

Această dualitate determină cu precizie trăsăturile caracteristice fundamentale ale oamenilor epocii noastre și ai celei următoare. Ei trebuie să fie oameni care să înțeleagă tendințele obiective ale dezvoltării și să fie apți de a desfășura o activitate rațională și eficientă. Percepțiile de **necesitate** și **libertate** vor lua, în viața lor socială și individuală, diferite forme potrivit capacității de a discerne între ceea ce este **inevitabil** și realizarea a ceea ce este **posibil.**

Se ridică o întrebare : într-adevăr, oamenii își formează viitorul social — precum și cel individual — stăpînind „mașina timpului" în sensul **adaptării** la condițiile obiective și prin proiectarea conștientă a schimbărilor și o **activitate realizatoare planificată** și consecventă, sau își formează ei acest viitor printr-o **activitate creatoare ?** Făcînd analiza trecutului și încercînd să explicăm dezvoltarea istorică, noi găsim totdeauna un „rest" care nu se poate explica nici prin condițiile obiective, nici prin intențiile conștiente ale oamenilor. Acest „rest" este **creația,** care introduce noi elemente (fapte) atît în procesul dezvoltării sociale a civilizației, cît și în biografia indivizilor. Într-adevăr, creația este, probabil, o formă specific umană de „adaptare" la condiții și la situații, o formă particulară a omului de a rezolva sarcinile fixate. Procesul dezvoltării civilizației este un proces de o importanță crescîndă al creației.

În consecință, ar fi nejust ca, în ciuda experienței dezvoltării trecute, să se persiste în a considera viitorul **pe de-a-ntregul și exclusiv** drept rezultat al cooperării activității conștiente și planificate a oamenilor, cu tendințele obiective ale dezvoltării ; este cu totul logic de a prevedea intervenția suplimentară a factorului creație, datorită căruia vor apare situații noi în domeniile științei, tehnicii, artei și raporturi sociale în domeniul necesităților și luării de poziție a omului.

În aceste condiții, omul viitorului, al cărui „model" noi îl schițăm aici, nu este numai un om care știe să prevadă și să planifice viitorul, să îndeplinească sarcinile pe care le pune dezvoltarea civilizației și să participe la realizarea în consecință a planurilor colective, dar este de asemenea **omul care-și dezvoltă forțele creatoare și participă la activitățile sociale creatoare, formînd viitorul de o manieră nouă și, deci, imprevizibilă.**

În atari condiții se făurește o concepție modernă a activității creatoare. Este absolut necesar ca omul, în orice activitate ar persevera, să fie personal angajat și să aibă sentimentul că realizează ceva unic în genul său, precum și convingerea că realitatea, deși misterioasă, vine să asculte de imaginația sa și de voința sa.

Poziția creatoare, deși este în anumite privințe dependentă de condiții, constituie, în același timp, un fel de „reglare a conturilor" omului cu ele, expresia unei vieți „pe cont propriu". **Căci activitatea creatoare este într-adevăr activitatea care nu este asigurată integral nici de către experiența și rutina personală, nici de schemele și exemplele venite din exterior. Această activitate, nefiind o repetiție a ei însăși, nici reproducția altora, este o activitate care merge spre necunoscut și care triumfă pe acest drum încă neexplorat. Este o activitate plină de chinuri și de tensiune a spiritului, care cere, în același timp, o erudiție și o luciditate a spiritului, împreună cu vigilența față de ceea ce este necunoscut, precum și riscul asumat în mod conștient.** Pentru această activitate omul se dovedește bogata atît în ce privește faptele, cît și în mai mare măsură — în posibilități, și hotărîrile sînt în aceeași măsură legate de cercetarea rațională, precum și pe virtualele asupra a ceea ce ar putea, prin intervenția noastră, a fi numit viață. Tocmai de aceea aceasta este o activitate atrăgătoare și angajantă, o activitate datorită căreia viața devine palpitantă și interesantă.

Analizînd realitatea socială contemporană, se poate observa clar că există sanse pentru generalizarea comportamentelor creatoare. **Civilizația socialistă este favorabilă procesului de generalizare a comportamentelor creatoare pentru că ea aboleșe formele de constrîngere, de inegalitate și exploatare, pentru că ea cere din partea oamenilor inițiativă și angajare.** Se formează în domeniile culturii, ale muncii profesionale și al activității sociale un nou mod de viață tot mai strîns legat de o atitudine creatoare. În aceste condiții, imaginația capătă o poziție nouă și importantă.

A stăpîni eficace „mașina timpului" înseamnă a dovedi în toate prilejurile o nemărginită imaginație. Vreau să spun că imaginația se dovedește a fi un factor de foarte mare importanță al dezvoltării vieții intelectuale și mai ales în ce privește cultura științifică a spiritului. Imaginația ne dă posibilitate să depășim rutina și clișeele din modul nostru de a gîndi, stereotipurile intelectuale. Imaginația nu numai că nu stînjenește gîndirea, dar tocmai ea este aceea care stimulează reflecția nouă și curajoasă, dat fiind că ea ne oferă mijloacele de a depăși orizonturile cu care ne-am obișnuit și de a descoperi aspecte ale realității pînă atunci imperceptibile.

Acest rol al imaginației în raționamentul științific este deosebit de important în condițiile contemporane, cînd dezvoltarea științifică devine aproape spontană. Participarea la această dezvoltare cere un număr de noi calificări intelectuale și mai ales a acelora a căror formare presupune cooperarea imaginației. Civilizația științifică este și tinde să devină — în ciuda a ceea ce este socotit în mod obișnuit — o civilizație a imaginației, dat fiind că tocmai imaginația este aceea care ne învață că ceea ce este important în activitatea omului nu este numai realitatea care există, dar de asemenea „realitatea potențială".

„Realitatea posibilă" este, în activitatea noastră științifică, nu numai aceea de care se ocupă arta, dar în egală măsură aceea de care se ocupă tehnica. **Progresul tehnicii este, în ultimele sale resorturi psihologice, o cutezanță tot mai mare a imaginației ;** condițiile sociale care stimulează imaginația, prin faptul că ele încurajează oamenii la acțiuni responsabile, constituie condiții care favorizează dezvoltarea tehnicii.

Dar, în aceste condiții ale vieții moderne, rolul imaginației nu se va limita doar la domeniul progresului științific și tehnic ; el se manifestă în egală măsură în domeniul activității sociale și al instituțiilor sociale. Nu încape nici o îndoială că viața socială devine din ce în ce mai complexă din punct de vedere organizatoric și administrativ.

Totuși, rolul imaginației în viața socială contemporană este legat și de o altă caracteristică a acestei vieți. **Este vorba de planificare. Aceasta din urmă este o activitate care, ținînd cont de prezent, se îndreaptă spre viitor.** Viitorul este domeniul natural prin excelență al imaginației. În vreme ce în condițiile vieții sociale de altă dată prevederea timpurilor viitoare nu constituia subiect de preocupare decît pentru romancieri, în zilele noastre acesta devine obiect de studii și de hotărîri pentru oamenii politici și pentru planificatori.

Prefigurarea viitorului **prin evaluarea lucidă a potențelor timpului** este astăzi „încărcată" cu o mare putere care formează realitatea contemporană. **Nu va fi paradoxal să se afirme că, în epoca noastră, prezentul depinde nu numai de trecut, din care el decurge, dar, în egală măsură, și de viitor, pe care-l planifică și spre care se îndreaptă. Cînd viitorul intervine direct în cursul vieții cotidiene a omului contemporan, viziunea acestui viitor constituie un element important al activității sale sociale.**

Așa cum rezultă din aceste considerații, viitorul spre care se îndreaptă oamenii contemporani este, în oarecare măsură, consecința imperativelor de dezvoltare obiectivă a voinței lor, apoi, într-o măsură mai mare, fructul activității lor conștiente bazate pe cunoașterea tot mai aprofundată a proceselor socio-istorice și, în sfîrșit, al creației umane care introduce noi elemente și care trasează noi sarcini, creînd noi medii și situații care contribuie să-i ș lefuiască profilul.

Ordinea de importanță atribuită acestor trei factori tinde, în epoca noastră, să se deplasezе în favoarea acestor doi din urmă. **În civilizația socialistă oamenii nu dobîndesc numai din ce în ce mai mult stăpînirea conștientă a condițiilor materiale și sociale de existență, dar, în fața forțelor lor creatoare, se deschid cîmpuri de acțiuni din ce în ce mai vaste.** Și astfel civilizația viitorului devine, într-o măsură tot mai mare, opera activității conștiente și creatoare a oamenilor, în timp. La dezvoltarea sa concură, concomitent necesitățile, activitățile planificate și creația umană, sub o multiplă varietate de legături. De aceea, fac acea legătură dialectică, inseparabilă, dintre TIMP și VIITOR.

DISC
CREAȚII ROMÂNEȘTI

Vă recomandăm cîteva din noile înregistrări „Electrecord" cuprinzînd lucrări românești :

● O interesantă imprimare pune în valoare una dintre cele cinci mari lucrări dedicate de Mihail Jora teatrului muzical : baletul Demoazela Mărțișa, o reconstituire lirico-satirică a epocii pașoptiste și a cîtorva dintre evenimentele ei.

Orchestra Simfonică a Radioteleviziunii reușește să pună în lumină întreg voltajul emoțional al lucrării, măiestria, înalta valoare a unei lucrări de unică importanță în istoria baletului românesc.

● Discul 0521 cuprinzînd două dintre lucrările din vastul catalog de creații semnate de Mihail Andricu (Simfonia nr. 42 și Suita simfonică „Cenușereasa") evidențiază trăsăturile caracteristice creației compozitorului care a demonstrat timp de jumătate de veac ce imense resurse de expresie simfonică pot fi găsite în glia folclorică a țării.

● Pentru cei ce vrea să înțeleagă preocupările componistice actuale ale frontului componistic românesc, diversitatea cîmpului investigat de compozitorii noștri, edificatoare rămîn discurile ECE 0606 și 0607 cuprinzînd Simfonia a 3-a de Gh. Dumitrescu (un opus plin de vitalitate, cu o energetică ce amintește pe creatorul sirului de lucrări lirice inspirate din istoria luptelor poporului român pentru libertate și independență) și două lucrări concertante — Concertul nr. 2 pentru vioară și orchestră de Carmen Petra Basacapol și Concertul pentru pian și orchestră de Dan Constantinescu.

● În sfîrșit, o mențiune specială am face-o pentru discul ECE 0629 ce ne propune să audiem patru dintre lucrările ce mărturisesc ardoarea cu care compozitorii noștri atacă în lucrări de diverse structuri, teme de actualitate, reușind să vehiculeze, într-un limbaj accesibil, muzică de substanță : poemul simfonic „Monumentum" de Dumitru Buzhici, cantata lui Sergiu Sarchizov „Balada celui fără nume", poemul simfonic „In memoriam" de Alexandru Pascanu și cantata lui Ștefan Zorzor „Țara mea", pe versuri de Tudor Arghezi.

Debutul unei noi formații

În acest început de stagiune, plin de „evenimente" muzicale de interes, agenda zilei de luni anunță un debut semnificativ.

În urmă cu cîtva timp clarinetistul Aurelian Octav Popa, unul dintre cei mai înzestrați muzicieni ai țării, dorește să-și lărgească zonele repertoriale a pus bazele unei noi formații camerale : Ansamblul stereofonic.

În fruntea cîtorva membri ai acestui nou ansamblu, A.O. Popa ne propune pentru luni seara să audiem un concert care va deschide unul dintre cele mai interesante cicluri organizate în ultimul timp de Filarmonică : o integrală a lucrărilor camerale ale lui Schubert și Brahms. În primul concert al noului ciclu două capodopere : Cvintetul cu clarinet al lui Brahms și Octetul lui Schubert.

Oaspeți în concertul Radioteleviziunii

Pe afișul concertului de marți seara al Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii doi oaspeți de prestigiu: harpista franceză Martine Geliot (care va interpreta Concertul de Paul Constantinescu) și violonista japoneză Mayumi Fujikava (care va interpreta Concertul de Mendelsohn Bartholdy).

Elevă a lui Pierre Jamet, Martine Geliot este cunoscută dintr-o largă activitate solistică desfășurată în multe centre artistice ale lumii, precum și din imprimările realizate pentru Casa „Armonia mundi".

Absolventă a Conservatoarelor din Tokio și Anvers și a unui curs de specializare ținut de Leonid Kogan la Nisa, Mayumi Fujikava este larg apreciată în lumea muzicală în special după ce a dobîndit Marele Premiu al Concursului „H. Vieuxtemps" și premiul al doilea al Concursului „P. I. Ceaikovski".

CRONICARII Scînteii tineretului vă recomandă :

Filme documentare : „Să treacă vara" și „Omul nostru"

Între cele mai bune producții ale studioului „Alexandru Sahia" realizate în acest an se înscriu documentarele-anchetă „SĂ TREACĂ VARA" și „OMUL NOSTRU" realizate de regizorii Florica Holban și, respectiv, Octav Ioniță după scenarii proprii.

Primul dintre ele este o investigație în mediul celor care refuzînd munca trăiesc jenant din expediente. Este vorba mai ales despre tineri și tinere, cazuri reale, ce fac din parazitism țelul existenței lor rușinoase. Filmul prezintă convingător sărăcia morală a acestor „personaje", alertînd opinia publică, chemînd-o să depună toate eforturile atît pentru recuperarea socială a acestor tineri cît și pentru a nu mai permite repetarea unor asemenea anomalii.

„OMUL NOSTRU" își alege ca temă procesul de dezvoltare și adîncire a democrației socialiste, rolul reprezentanților oamenilor muncii în comitetele de direcție ale întreprinderilor și instituțiilor.

Cine-verite-ul la care face apel filmul regizorului Octav Ioniță ajută acestei excelente anchete cinematografice în demonstrația practică a eficienței principiilor conducerii colective.

Recomandînd aceste două documentare amintim totodată, cineaștilor de la studioul „Alexandru Sahia", dorința noastră de a vedea și în viitor cît mai multe asemenea filme de ținută etică și profesională cu subiecte „la zi".

O scenă din piesa Stana.

Foto: N. ȘVAICO

TEATRU : O premieră

Astă seară, **Teatrul Nottara** deschide stagiunea cu premiera piesei **„Stana"**, dramatizare după Ion Agîrbiceanu, de **N. D. Pîrvu** și **Ștefan Petruțiu.** Regizorul spectacolului, **Ion Olteanu,** afirma recent că descoperind această lucrare a fost impresionat de dramatismul ei și totodată de structura sa neobișnuită : în „Stana" apare, de pildă, pentru prima oară în dramaturgia noastră, corul antic. Acțiunea piesei se petrece în primul război mondial, dar realizatorii spectacolului au intenționat să propună nu o localizare, ci o generalizare a ideii — tragedia urmărilor oricărei conflagrații. Regizor și scenograf (**Maria Bortnovschi**) au creat pentru această reprezentație un cadru scenic simplu și costume concepute ca pentru personaje de mit : corul, redus la cîteva persoane, comentează, dar și participă la acțiune. Ion Olteanu declara, de asemenea, că în realizarea spectacolului a mizat pe o maximă esențializare, urmărind să surprindă „ceea ce constituie eternul și totodată specificul românesc".

Protagonista spectacolului este **Lucia Mureșan,** care are ca parteneri pe Eugenia Bosînceanu, George Buznea, Florin Stroe, Rodica Țuțuianu, Eugenia Marian etc. În rolul fiului Stanei realizează — în travesti — creații absolut remarcabile două tinere actrițe : **Ioana Manolescu** și **Mariana Oprescu.**

Un recital actoricesc : MARGARETA POGONAT

„Societara" Teatrului de Stat din Ploiești, Margareta Pogonat, poate fi revăzută ca excelentă actriță de film în rolul Monicăi Holban din „DRUM ÎN PENUMBRĂ", ultima premieră a Studioului „București", film regizat de Lucian Bratu după un scenariu de Petru Popescu.

De la debutul cinematografic, Margareta Pogonat a jucat în ciuda incontestabilului ei talent în foarte puține filme : 5. Rolul din „DRUM ÎN PENUMBRĂ" e cea mai consistentă „replică" pe care actrița ne-o dă în așteptarea altui film în care o vom revedea : „ZESTREA".

Într-un inedit ciclu intitulat „Debuturi — Afirmări — Confruntări" Filarmonica ne oferă — marți seara — posibilitatea de a asculta cea mai promițătoare formație a țării : cvarterul „Universitas", format din patru studenți ai Conservatorului bucureștean și care au dobîndit un premiu deosebit la Concursul cvartetelor studențești de la ultima ediție a Festivalului de muzică de cameră de la Brașov.

O culegere de articole și cronici
BĂTĂLIA CONDEIULUI de Franyo Zoltan

Din îndelungata activitate publicistică a lui Franyo Zoltan, editura Minerva publică în traducerea lui Gelu Păteanu, o selecție cuprinzînd editoriale politice, eseuri și amintiri literare apărute între anii 1912—1968. Printre cele mai interesante lucrări cuprinse în volumul BĂTĂLIA CONDEIULUI consemnăm amintirile despre Ady Endre și despre Rainer Maria Rilke, ca și articolul „Ce-mi spune mie poezia românească ?".

– STAGIUNEA 1972–1973 –

CIRCUL BUCUREȘTI

Prezintă de la 14 oct. 1972, premiera I-a

La start... vedetele circului

Spectacol de circ în două reprize de A. Iosefini și Costel Ionescu.

Muzica : Nicolae Cocoș și Doru Butoiescu ; Regia artistică : Mircea M. Gheorghiu ; Decor-costume : Sorin Popa ; Regia tehnică : Vasile Dobrescu ; Prezentarea : Grigore Dumitrache ; Conducerea muzicală : Nicolae Cocoș ; Umor – Acrobații – Dresuri – Atracții !

DIRECTOR ARTISTIC :

A. IOSEFINI

În fiecare seară orele 19,30, duminică matineu orele 10,00 și 16,00.

● UMOR ● UMOR ●

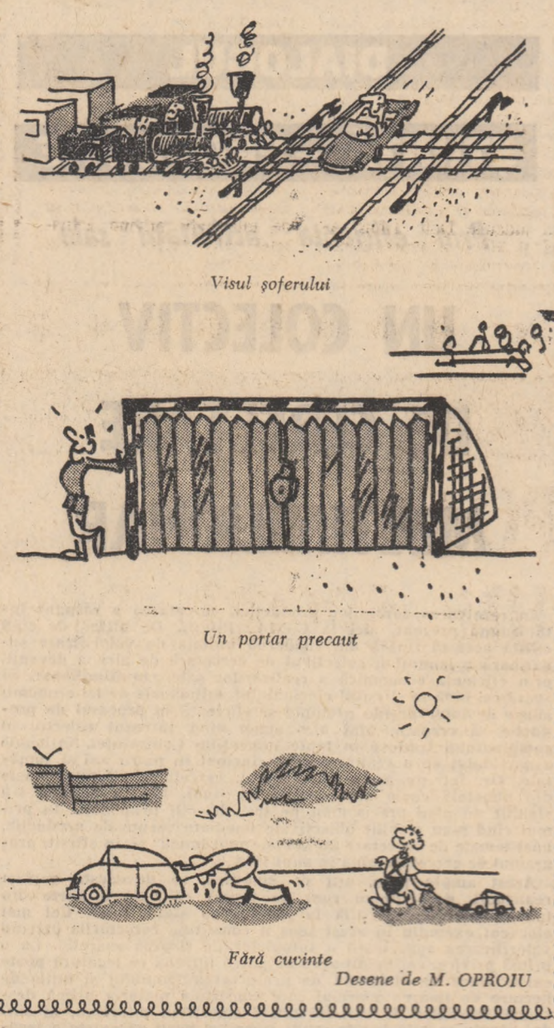

Visul șoferului

Un portar precaut

Fără cuvinte

Desene de M. OPROIU

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

VINERI, 6 OCTOMBRIE 1972

UN CANDIDAT LA PREȘEDINȚIE : rulează la Central (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20) ; Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). DRUM ÎN PENUMBRA : rulează la Patria (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30) ; Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) ; Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). AVENTURILE UNEI PRINȚESE GERMANE LA CURTEA REGELUI SOARE : rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30) ; Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MISIUNEA SUBLOCOTENENTULUI SIPOS: rulează la Lumina (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

AGENTUL NR. 1: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

MAREA HOINĂREALĂ: rulează la Favorit (orele 8,30; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,30) ; Scala (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21) ; București (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

PERO ȘI PRIETENII SĂI: rulează la Timpuri Noi (orele 9,30—18,15 în continuare ; la ora 20,15 Program de documentare).

OPIUL ȘI BÎTA: rulează la Capitol (orele 9, 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21).

SFÎNTA TEREZA ȘI DIAVOLII: rulează la Griviță (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) ; Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30) ; Arta (orele 15,30; 18; 20,15).

PENTRU CĂ SE IUBESC: rulează la Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,15).

FATA CARE VINDE FLORI: rulează la Aurora (orele 9,30; 12; 15,15; 17,45; 20,15).

ORIZONT ABRUPT: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

GENTLEMENII NOROCULUI : rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).

MANIA GRANDORII: rulează la Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30) ; Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

BAMBI: rulează la Doina (orele 11,30; 13,30; 15,30; 17,30; 19,45) ; Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15).

OSCEOLA: rulează la Dacia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

MESAGERUL : rulează la Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30).

ASTĂ SEARĂ DANSĂM ÎN FAMILIE: rulează la Moșilor (orele 15,30; 17,45; 20).

TORA ! TORA ! TORA !: rulează la Bucegi (orele 16; 19,30) ; Tomis (orele 9; 12,30; 16; 19,30).

CREIERUL: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,15) ; Giulești (orele 10; 15,30; 18; 20,30).

CORNUL DE CAPRĂ: rulează la Bahova (orele 15,30; 18; 20,15).

FERMA DIN ARIZONA: rulează la Unirea (orele 15,30; 19) ; Ferentari (orele 15,30; 19).

AVENTURI LA MAREA NEAGRĂ: rulează la Progresul (orele 15,30; 19).

DACĂ E MARȚI, E BELGIA: rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20)

UN ADEVĂR PE JUMĂTATE: rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

20.000 DE LEGHE SUB MĂRI: rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).

EXPLOZIA ALBĂ: rulează la Buzești (orele 15,30; 18; 20,15).

TREI DIN VIRGINIA: rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,15).

CASA DE SUB ARBORI: rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,15).

CĂLĂREȚII: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

ULTIMUL TREN DIN GUN HILL: rulează la Munca (orele 15,30; 18; 20,15).

JOCUL DE-A MOARTEA: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

PROCESUL UNEI STELE: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

UN ADEVĂR PE JUMĂTATE : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30).

Teatre

SÎMBĂTĂ, 7 OCTOMBRIE 1972

Opera Română : SPECTACOL EXTRAORDINAR „ALVIN NICOLAIS — S.U.A." — ora 20. Teatrul de Operetă : VÎNT DE LIBERTATE — ora 19,30; Teatrul „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): OAMENI ȘI ȘOARECI — ora 20; (Sala Studio): DESPRE UNELE LIPSURI, NEAJUNSURI ȘI DEFICIENȚE ÎN DOMENIUL DRAGOSTEI — ora 20; Teatrul de Comedie: PREȘUL — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): STANA — premieră — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Sch. Măgureanu): UN TRAMVAI NUMIT DORINȚĂ — ora 20; (Sala Studio): SPECTACOL DE POEZIE ȘI MUZICĂ — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): REVISTA ARE CUVÎNTUL — ora 19,30; Teatrul „Țăndărică" (Sala Academiei): RĂI ȘI NĂTĂRĂI — ora 17.

DUMINICĂ 8 OCTOMBRIE

Opera Română: RĂPIREA DIN SERAI — ora 10; BOEMA — ora 19,30; Teatrul de Operetă: CONTESA MARITZA — ora 10,30; SPUNE INIMIOARĂ, SPUNE — ora 19,30; Teatrul Național „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): CUI I-E FRICĂ DE VIRGINIA WOOLF ? — ora 20; DULCEA PASĂRE A TINEREȚII — ora 15,30; (Sala Studio): SĂ NU-ȚI FACI PRĂVĂLIE CU SCARĂ — ora 10,30; MOARTEA ULTIMULUI GOLAN — ora 15,30; JOCUL DE-A VACANȚA — ora 20; Teatrul de Comedie: MUTTER COURAGE — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): STANA — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Sch. Măgureanu): PLAY STRINDBERG — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy") : REVISTA ARE CUVÎNTUL — ora 11 și 19,30 ; Teatrul „Țăndărică" (Sala Victoria) : ARICIUL ALBASTRU — premieră — ora 11; (Sala Academiei) : RĂI ȘI NĂTĂRĂI — ora 11 ; Teatrul „Ion Vasilescu" : SICILIANA — orele 16 și 19,30.

tv

SÎMBĂTĂ, 7 OCTOMBRIE 1972

PROGRAMUL I

9,00 Deschiderea emisiunii. Telex. 9,05 Biblioteca pentru toți. Nicolae Iorga — (I). 9,50 De vorbă cu gospodinele. 10,05 Tele-enciclopedia. 10,50 Ancheta TV. „Un pahar în plus". 11,30 „V-am rezervat un loc" — emisiune de divertisment. 12,30 Telejurnal. 16,30 Deschiderea emisiunii de după-amiază. Emisiune în limba germană. 18,15 Ritm, tinerețe, dans. 19,00 Orașul de argint. Reportaj despre Dresda, de Maria Preduț. 19,10 Publicitate. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. În cinstea aniversării Republicii — cronica marii întreceri. 20,00 Avanpremiera. 20,15 Tele-enciclopedia. 21,00 Film serial: Mannix. „Răsplata". 21,45 Caruselul notelor — emisiune muzical-distractivă. 22,20 „La 1 000 metri peste... Salle". 22,40 Telejurnal. 22,50 Săptămîna sportivă. 23,20 „Dragi mi-s cîntecele mele". Romanțe și muzică distractivă.

PROGRAMUL II

16,30 Agenda. 16,40 Muzică populară. 16,50 Reportaj bucureștean. 17,10 Întîlnire cu opereta. 17,30 Film artistic: „Cei mai frumoși ani". O producție a studiourilor cinematografice din R.D.G.

DUMINICĂ, 8 OCTOMBRIE 1972

PROGRAMUL I

8,15 Gimnastica pentru toți. 8,30 Cravatele roșii. 10,00 Viața satului. 11,10 Mari muzicieni ai București. 12,00 De strajă patriei. 12,30 Emisiune în limba maghiară. 14,00 „360 de grade". 18,25 Film serial pentru tineret: Civilul — „Grenadele" (ultimul episod). 18,50 Vetre folclorice. 19,20 1001 de seri. 19,30 Telejurnal. 20,00 Avanpremieră. 20,05 Comentariu la 40 de steme. Județul Argeș. 20,25 Film artistic: „La cotitura rîului". Premieră pe țară. 21,50 „Eu am cîntat de cînd mă știu". Recital Marina Voica. 22,25 Telejurnal. 22,40 Campionatul european de baschet feminin: România—Ungaria (repriza a II-a). Transmisiune de la Burgas.

PROGRAMUL II

12,30 Promenada duminicală. 15,00 Închiderea emisiunii de prînz. 20,00 Eroi îndrăgiți de copii: Kaiitek și creionul său fermecat. 20,30 Teatrul liric TV. Ciclul „Triptic puccinian". 21,20 Săptămîna culturală bucureșteană. 21,35 Romanțe și cîntece de petrecere. 22,05 Film serial: Mannix (reluare).

AGENDA

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, și tovarășul ION GHEORGHE MAURER, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, au adresat tovarășului ERICH HONECKER, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, tovarășului WALTER ULBRICHT, președintele Consiliului de Stat al Republicii Democrate Germane și tovarășului WILLI STOPH, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane, următoarea telegramă :

Dragi tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri ale Republicii Socialiste România, al poporului român și al nostru personal, vă adresăm dumneavoastră, Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania, Consiliului de Stat, Consiliului de Miniștri, precum și tuturor cetățenilor Republicii Democrate Germane, cele mai cordiale felicitări și un salut frățesc, cu ocazia celei de-a XXIII-a aniversări a întemeierii Republicii Democrate Germane.

Poporul român se bucură sincer de succesele importante obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, în îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al VIII-lea al P.S.U.G., în vederea făuririi societății socialiste dezvoltate.

Partidul Comunist Român, guvernul țării noastre se pronunță cu toată hotărîrea pentru participarea nestingherită a R. D. Germane la viața internațională, pentru recunoașterea ei de către toate statele, pentru admiterea ei în O.N.U. și în celelalte organisme internaționale.

Constatînd cu satisfacție că relațiile de prietenie și solidaritate frățească statornicite între P.C.R. și P.S.U.G., între Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană cunosc o evoluție ascendentă, ne exprimăm convingerea că raporturile tovărășești de colaborare multilaterală dintre partidele și țările noastre se vor dezvolta și adînci continuu, pe baza Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală încheiat anul acesta la București.

P.C.R. și guvernul Republicii Socialiste România vor acționa și în viitor pentru întărirea prieteniei și alianței dintre Republica Socialistă România și Republica Democrată Germană, în interesul celor două popoare, al unității țărilor socialiste și mișcării comuniste internaționale, al cauzei păcii în Europa și în lume.

Cu ocazia sărbătorii naționale, vă urăm dumneavoastră, stimați tovarăși, tuturor oamenilor muncii din Republica Democrată Germană, noi succese în opera de construire a socialismului, de înflorire multilaterală a patriei.

În legătură cu tragicul accident din sudul Serbiei, care a dus la pierderea de vieți omenești, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a adresat președintelui Consiliului Executiv Federal al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia, Gemal Biedici, o telegramă prin care exprimă Consiliului Executiv Federal și familiilor îndoliate sentimente de compasiune și sincere condoleanțe, iar celor răniți urări de grabnică însănătoșire.

Cu prilejul celei de a XXIII-a aniversări a întemeierii Republicii Democrate Germane, ambasadorul acestei țări la București, dr. Hans Voss, a oferit, vineri seara, o recepție în saloanele ambasadei.

CRONICA U. T. C.

Continuîndu-și vizita în țara noastră, delegația Uniunii Tinerilor Comuniști (U.J.C.) și a Federației studenților universitari din Cuba, condusă de Raimundo Espinosa Aguilera, membru al Biroului Comitetului Național al U.J.C., secretar cu probleme studențești, a fost oaspetele unor unități industriale, agricole și social-culturale din județele Dolj, Timiș, Arad și Sibiu, a avut întîlniri cu membri ai comitetelor U.T.C. și tineri muncitori, studenți și elevi din unitățile vizitate. Delegația s-a întîlnit de asemenea cu membri ai activului U.T.C. din municipiile Timișoara și Sibiu. Cu acest prilej oaspeții au făcut o expunere asupra actualelor preocupări ale tineretului și poporului cubanez constructor al socialismului, realizîndu-se totodată un larg schimb de informații privind activitatea celor două organizații de tineret.

actualitatea PENTRU TINERET

CARTE DESPRE TINERET

PREMII ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Consiliul Național al Organizației Pionierilor a acordat de curînd premii și mențiuni pentru o serie de lucrări metodico-științifice apărute în Editura Politică și Editura didactică și pedagogică.

Premiul I a fost decernat lucrării: „Funcțiile educative ale activității pionierești" (Editura Politică — 1972), premiul II s-a acordat lucrărilor „Activitățile tehnico-științifice pionierești" (Editura Politică — 1971) și „Personalitatea copilului" (Editura Politică — 1972). Premiul III a fost atribuit lucrărilor „Munca educativă cu pionierii" (Editura didactică și pedagogică — 1971), „Educația pionierilor și școlarilor în spiritul dragostei față de patrie și partid, al tradițiilor de muncă și luptă ale clasei muncitoare" (Deva — 1971) și „Educația civică în cadrul organizației pionierilor" (Iași — 1971). Au fost acordate, de asemenea, mențiuni.

TOAMNA VĂ INVITĂ

La 19 octombrie, la Craiova, iar la 20 octombrie la București, iubitorii de artă se vor putea întîlni cu una dintre cele mai remarcabile formații muzicale japoneze : Ansamblul „Nipponia", care va prezenta programe de muzică japoneză, clasică și modernă, interpretate la instrumente tradiționale. Cîteva titluri : Matsuri Bayashi (Muzica pentru Festivalul din vechiul Tokio), „Sisteme de muzică pentru Biwa" (un fel de lăută), „Muzică clasică pentru două shakuhachi" (un fel de fluier construit din bambus).

UN TÎNĂR NE SCRIE

UNA ÎN PROGRAM, ALTA PE ECRAN...

R. Săndulescu, Liceul de muzică nr. 2, Cluj : „Deoarece îndrăgesc în mod deosebit muzica compozitorilor italieni, vă puteți închipui că, ori de cîte ori sînt interpretate bucăți din repertoriul lor, îmi pregătesc — în fața aparatului de radio sau de televiziune — magnetofonul pentru o nouă înregistrare. Am o nedumerire în ceea ce privește programul muzical susținut vineri, 29 septembrie, ora 21,30 la T.V., de către tenorul Ion Făiculete și formația „Napolitana". În programul Radio-T.V. durata emisiunii era precizată la 20 minute. Surpriză însă : recitalul nu a durat nici măcar zece minute ! În plus — cunoștințele profesionale îmi permit să fac această apreciere — sonorizarea a fost absolut sub orice critică, falsificînd pur și simplu vocea interpretului. Vă puteți închipui că nu am „reușit" decît să irosesc o bandă de magnetofon... Singurul lucru ce mi s-a părut — ca să zic așa — firesc : faptul că „realizatorii" au înțeles să rămînă anonimi. Și cred că au avut dreptate".

Situația relatată este, am verificat și noi, reală. Emisiunea respectivă nu a răspuns așteptărilor, unor elementare exigențe de profesionalitate. Din păcate, situații de felul celei la care vă referiți nu constituie chiar excepții. Sperăm totuși că ele nu se vor repeta.

FOTOTECA ACTUALITĂȚII

Tinerele din „grupa sanitară", elevele ale Liceului de telecomunicații, au încheiat tocmai o temă de pregătire. Eleva Viorica Stoica, care ne-a trimis această imagine, a precizat că ea face parte din „secvențele" ce ilustrează aspecte din activitatea de pregătire a tinerilor pentru apărarea patriei, în cadrul căreia utecistele de la „telecomunicații" s-au remarcat în mod deosebit.

TROFEE

Un „ciorchine", un „disc", un „medalion" — toate de aur și un colier de bronz

Ansamblul folcloric „Mărțișorul" al Casei de cultură a studenților din Cluj s-a reîntors de la Dijon (Franța), unde a participat la tradiționalul Festival al vinului și strugurilor. Studenții clujeni, care au concurat alături de alte 30 de formații folclorice din Europa, Asia și America, au obținut „Ciorchinele de aur", acordat de Asociația franceză de muzică distractivă, „Discul de aur", distincție acordată de Academia „Charles Gros" pentru cea mai bună formație muzicală, „Medalionul de aur", pentru cel mai bun dirijor — Dumitru Fărcaș, precum și „Colierul de bronz". După cum sublinia conducătorul ansamblului, Laurențiu Hodorog, este pentru prima dată în istoria acestei manifestări artistice, aflată la a 27-a ediție, cînd se atribuie patru trofee aceleiași formații folclorice.

INTERVIUL NOSTRU

OVIDIU IULIU MOLDOVAN („ROBESPIERRE... LA T.V.)

Prima parte a premierei absolute „Robespierre" (adaptare după Romain Rolland, de Letiția Popa și Sofia Șincan) s-a bucurat de succes. Marți, 10 octombrie, va fi prezentată pe micul ecran partea a doua a piesei. Interpretul principal, tînărul actor al Naționalului bucureștean, Ovidiu Iuliu Moldovan mărturisește cititorilor „Actualității" : „Interpretarea lui Robespierre, una dintre cele mai reprezentative și controversate personalități ale revoluției franceze a constituit pentru mine o sarcină dificilă și fascinantă în același timp".

— Cum l-ați „văzut" pe erou și cum v-ați pregătit pentru rol ?

— Un om rațional, intransigent, cu mare dragoste pentru popor, romantic și pesimist. Am citit tot ce am putut găsi despre el, am studiat stampe, portrete, mulaje fotografiate. În afară de datele oferite de autor, există doar și un adevăr istoric pe care trebuia să-l cunosc. Știam de pildă, că s-a format la școala lui Rousseau și acest lucru m-a trimis la studierea operelor acestuia și, în special, a Contractului social (carte de căpetenie a lui Robespierre). M-au interesat, evident, și datele sale temperamentale, asemănările fizice ce pot exista între un interpret și erou. Aprecierile după prima parte a spectacolului au fost destul de măgulitoare, dar abia după prezentarea ultimei „ediții" îmi voi da seama dacă am reușit cu adevărat.

ION PASAT

MAI MULT N-AM SĂ MAI FUR !

Nu avea nici o calificare și nici nu dorea să muncească cinstit. În schimb Lefter Oancea, 26 ani, vagabonda zilnic pe străzile Capitalei și făcea, benevol, naveta între București și comuna Lehliu-sat, unde locuia. De cîteva zile însă, cetățenii din comună erau întrucîtva mirați văzîndu-l: era mereu grăbit și — contrar „tradiției" — extrem de ocupat.

Misterul acestei „transformări" a fost dezlegat de către lucrătorii postului de miliție din comună, care l-au prins în flagrant, în timp ce încerca să ascundă cîteva zeci de kilograme de porumb furat de pe una din tarlalele C.A.P. „Săpunari". În timpul zilei hoțul era ocupat deci cu pregătirea ascunzișului pe care noaptea îl umplea cu cereale furate. S-au găsit în total peste 250 kilograme!

— Mai mult n-am să mai fur, replica E. O.

Acum poate fi crezut. Cel puțin pe timp de vreo doi ani.

NU-ȘI PIERDEA VREMEA CU CITITUL...

— **Silvia C. din Botoșani, în Capitală — unde te afli de aproape două luni — ai intrat vreodată în librărie, ai citit vreo carte ?**

— **Cărți nu prea citesc, dar în librărie am intrat, ca să cumpăr o ilustrată cu „Sala Palatului"!**

Cîtă sinceritate! Bineînțeles că nu-și pierdea vremea cu cititul, fiindcă altfel, cînd ar mai fi avut timp să colinde bulevardele, să dea de furcă organelor de miliție? Ultima „noutate" în ceea ce o privește: trimitere în judecată pentru prostituție și vagabondaj.

URMĂRI GRAVE

Acest incident cu multiple urmări grave s-a petrecut în comuna Dobroteasa (județul Olt). Acum cîteva zile, pe la ora 17, tînărul Gheorghe Radu ajunge acasă la fratele său, Marin, (28 de ani) pentru a lua niște vin. Cei doi se apucă însă să bea, se iau la ceartă. Marin își lovește fratele cu pumnul și acesta, în cădere, se izbește cu capul de o piatră. Fără să-și dea seama de gravitatea accidentului, Marin — crezînd că fratele său e doar amețit de băutură — îl duce în casă, îl așează pe pat și... pornește la o nuntă (ce avea loc în comună și unde fusese invitat). Cînd se întoarce, a doua zi, Gheorghe zăcea în același loc. Dîndu-și seama că era decedat, Marin Radu, disperat, încearcă să-și taie venele de la mînă. Acum se află în spital, într-o stare deosebit de gravă. Vom relata într-un număr viitor despre urmările acestui caz.

SE ASCUNDE DE... PROPRIUL COPIL

Își schimbă mereu domiciliul, locul de muncă, într-un cuvînt se ascunde. De cine ? Desigur că nu veți ghici cu ușurință. Dumitru Sârghe (27 de ani) se ascunde chiar de propriul său copil, căruia refuză, de peste doi ani, să-i acorde pînă și pensia alimentară. Despre obligația nescrisă a respectării unor elementare îndatoriri morale, ce să mai vorbim! Un ultim apel, prin intermediul rubricii „Actualitate", către D. Sârghe (comuna Tazlăul de jos, jud. Bacău), pentru a se achita, măcar acum, de îndatoririle stabilite prin lege.

TINERII

BRAȘOVUL... AVIATIC !

Cu mai bine de 70 de ani în urmă, în ziua de 18 octombrie 1909, la Brașov, **Aurel Vlaicu** a prezentat primul aparat de zbor fără motor, cu care a executat numeroase lansări în văzduh. Tot aici, la Brașov, în 1926, inginerul **Radu Onciul**, constructorul avioanelor R.O.-1 și R.O.-2, întocmește proiectul unui planor de faza întîi. În 1929, în orașul Codlea, ia ființă un **cerc de planoriști**, unde sportivul **Ledegang** și alți tineri au zburat, cu un an mai tîrziu, pe un planor construit de membrii cercului. Un eveniment deosebit, care a stîrnit interesul întregii țări, a avut loc în 1931, cînd inginerul Hubert Klomper a decolat cu planorul construit de sportivii din Codlea de pe vîrful Tîmpei. Imediat după primul miting aviatic în orașul de la poalele Tîmpei (1932), se hotărăște să se înceapă un program de instrucție pentru zborul fără motor. O grupă formată din 12 tineri, muncitori și elevi, începe programul de formare : categoriile („A și B") pe un planor „Zogling", iar „C" pe un aparat G.O.-2 (biloc).

...Duminică 1 octombrie 1972. La Sîmpetru, după 40 de ani de la primul miting aviatic pe aceste meleaguri, a avut loc brevetarea unei noi serii de zburători, formați în cadrul aeroclubului „Cuibi de Șoimi". S-au executat zboruri demonstrative și de acrobație aeriană cu avioane, elicoptere, planoare și prin lansări de parașutiști. Au participat veterani ai zborurilor : planoristul inginer Mircea Finescu, maestru al sportului, inginerul Romeo Vlădescu, instructor de zbor al aeroclubului, Mircea Zorileanu, din Brașov, tehnicianul Titi Golsman precum și numeroși tineri

ADINA VELEA

VĂ INVITĂM LA NUNTĂ !

Vom fi prezenți și noi, reporterii „actualității"! Tinerii din cadrul secției „instalații" de la Întreprinderea Energo-montaj, care ne-au adresat invitația, vor sărbători mîine pe unul din colegii de muncă : tehnicianul Radu Conțiu. Ați ghicit probabil că este vorba despre o căsătorie ! Mireasa, Ileana Sandu, laborantă la un institut de cercetări, a împlinit chiar acum cîteva zile 22 de ani. Va fi, desigur, o nuntă tinerească, cu flori și entuziaste strîngeri de mînă. Urări la fel de sincere le puteți adresa tinerilor și dv., dragi cititori, dacă veți fi prezenți în sala clubului Întreprinderii (Splaiul Unirii 186), pe care organizația U.T.C. și de sindicat au pregătit-o în toate detaliile pentru a găzdui fericitul eveniment.

VERNISAJ

„Căutătorii de comori"

Vineri dimineață, în sălile Muzeului de istorie a Partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, s-a deschis Expoziția națională a pionierilor, intitulată sugestiv „Căutătorii de comori".

Inițiată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și Ministerul Educației și Învățămîntului, expoziția reunește obiecte strînse cu dragoste și pasiune de micii colecționari din întreaga țară. Ele au fost selecționate din rîndul pieselor ce se găsesc în cele 4 000 de muzee și colțuri muzeistice școlare. Printre exponate, care sînt dispuse pe sectoare — științe naturale, istorie, etnografie — întîlnim vechi documente, monede, arme, costume, vase de ceramică, produse din lemn sau fier etc., toate de o reală valoare arheologică, științifică și artistică.

Ultimul cimpanzeu

(Urmare din pag. I)

tul pentru a băga groaza în slujbașii școlilor existente pe teritoriul Inspecțiunii Sale. A făcut-o, se pare, nu atît prin verificarea sever-profesională, în cadrul orelor de curs, a calităților celor inspectați, prin demonstrarea superioarelor sale cunoștințe (nici nu se știe bine dacă le are !), ci prin acel sistem de intimidare cu ajutorul gesturilor extreme și al zvonurilor lansate spre a i se duce vestea de „om al dracului", zvonuri pe care și le-a alimentat prin „căderi inopinate" în puncte mai slabe și răfuieli „tari". Să se audă din hotare în hotare.

Și iată faptul, faptul acela groaznic prin inumanitatea lui, care dă măsura profilului moral al acestui om, în capul căruia legile civilizației se amestecă într-un talmeș-balmeș, deasupra tronînd EL, ferocele, ultimul tip de cimpanzeu despre care am auzit.

...Trecuse printr-o localitate unde întîlnise un grup de excursioniști în rîndul cărora, din întîmplare, se aflau și două tinere profesoare, salariate în același județ. „La vederea mea, povestește chiar el întîmplarea, s-au speriat într-atît încît... au făcut pe ele, domnule !"...

Iar asta e de-adevăratelea, nu e așa, „o figură de stil"..., ține să-și asigure auditoriul. Ca să înțeleagă omul cu exactitate cam cine este el în respectivul județ, și de ce poziție se bucură.

Asigurat de interlocutori că faptul este real, am încercat să-mi imaginez nu atît scena, penibilă în detaliile ei, ci relațiile umane dintre cele două părți. Mărturisesc acum că rareori mi-a fost dat să aud o întîmplare care să arate o mai cumplită degradare a ideii de autoritate decît cea cuprinsă în respectivul episod, o imagine atît de evident contrară principiilor socialiste cu privire la relația dintre niște salariați obișnuiți și cineva care se vrea reprezentant al legii. De unde, de pe ce scocuri de lume putredă vine acest om cu asemenea mentalități ? Prin ce întîmplare a căpătat el forța de-a împroșca în ceilalți cu grosolănie, utilizînd tocmai ceea ce ne este nouă mai scump, principiul bunei ordini ?

Scopul oricărei conduceri într-un sistem socialist, fie el nivelul instituțional foarte, foarte mic, este de a armoniza energiile oamenilor, de a-i aduna pe toți laolaltă, de a-i face să vină cu toată inima, cu toată bucuria, în vederea realizării unui țel comun. Dar pentru aceasta, ca șef, trebuie să fii prieten cu oamenii, tovarăș cu ei. Pentru aceasta trebuie să-ți sufleci mînecile și să te afli permanent alături de ei, să te simtă părtaș la bucuriile și greutățile lor. În nici un caz — nici măcar atunci cînd există lipsuri — nu este justificat ca oamenii să vadă în tine un zbir, o sperietoare, o brută.

Mă gîndesc că aceste elementare idei ar trebui cu insistență predate în școlile de toate tipurile și de toate gradele. Și mă mai gîndesc, stimulat și de scrisorile pe care le primesc la redacție, că n-ar fi rău să se adopte și la conducerea Ministerului Educației și Învățămîntului acea bună metodă a popasurilor mai frecvente în școli (și la orașe și la sate), să se stea de vorbă mai atent cu profesorii, cu învățătorii. Pregătiți pentru a auzi multe lucruri bune, dar și unele dimpotrivă. Fiindcă îmi vine mie pe la ureche plîngerea că, favorizați de o descentralizare firească, unii cam taie și spînzură la nivelul „organelor locale"...

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

POATE DEVENI TENISUL UN SPORT DE MASĂ ?

Aproape nici nu ne dăm seama, tenisul, sport cu o arie restrînsă de cuprindere la noi, a devenit în ultimii ani, poate după fotbal, cel mai popular sport. Prin performanțele lor unice în istoria sportului românesc, Năstase și Țiriac ne-au adus acest sport în case, în inimă, în conștiință. Drept urmare, mișcarea de tenis din România a fost imboldită brusc, ea cunoaște o mare aderență la tineri și viitorul acestui sport poate fi neobișnuit de frumos. Am văzut cum copiii și-au confecționat rachete, unele simple bucăți de scîndură, cum au improvizat terenuri să joace tenis — uneori desenîndu-le cu creta pe asfalt — magazinele de sport au fost luate cu asalt, toate rachetele și mingile cînd au apărut s-au vîndut în cîteva minute, în numeroase locuri s-au amenajat terenuri în toată regula și pasionații și animatorii ai tenisului au creat adevărate centre de inițiere, instruire și pregătire. Înșiși părinții, atît de informați asupra acestui sport, doresc ca copiii lor dacă ar putea să practice un sport apoi acel sport să fie, neapărat, tenisul. Este, de altfel, explicabil. Marile performanțe dobîndite în confruntările internaționale de anvergură, cum se știe și s-a văzut, sînt singurele care impun o disciplină sportivă, creează un curent de opinie favorabil pentru pătrunderea și practicarea ei în proporție de masă.

La această oră, în țara noastră, există o situație propice și demonstrabilă că tenisul ar putea deveni, într-adevăr, un sport de masă. Dar, există și pericolul ca acest curent favorabil, să nu fie valorificat pe măsură. Și ar fi păcat. Interesul și pasiunile pentru tenis, energiile tinerești latente, talentul, aptitudinile și capacitățile copiilor și tinerilor, pot da rezultate impresionante printr-o activitate organizată și inteligent concepută. Impunerea oricărui sport și dezvoltarea unei mișcări de masă în practicarea lui presupune, din capul locului, existența unei baze materiale, a unui sistem competițional și a unei continui munci de propagandă pentru atragerea de noi și noi contingente de amatori.

În acest sens **SCÎNTEIA TINERETULUI** propune o acțiune complexă, vizînd toate aspectele, toți factorii care-și pot aduce contribuția la înfăptuirea unei idei generoase, cu efecte deosebit de valoroase în creșterea unor generații tinere robuste, cu capacități fizice și morale din cele mai alese, aceea ca **TENISUL SĂ DEVINĂ UN SPORT PENTRU TOȚI ÎN ȚARA NOASTRĂ.**

1 PROPUNEM COMITETELOR JUDEȚENE, MUNICIPALE ȘI ORĂȘENEȘTI ALE U.T.C., ORGANIZAȚIILOR U.T.C. DE LA ORAȘE ȘI SATE, să studieze posibilitățile ce le au pentru amenajarea de terenuri de tenis cu zgură, gazon, cu bitum sau ciment prin acțiuni de muncă patriotică cu tinerii. Organele locale de stat, unitățile economice, instituțiile, în vederea creării unei largi rețele de terenuri de tenis sînt rugate să acorde tot sprijinul necesar. Ziarul „Scînteia tineretului" așteaptă, în acest sens, angajamente concrete, cu descrieri detaliate — numărul terenurilor, felul amenajărilor, adresa lor — pe care le va publica în coloanele sale.

2 PROPUNEM MINISTERULUI INDUSTRIEI LEMNULUI, MINISTERULUI INDUSTRIEI UȘOARE, celorlalte departamente economice care produc materiale și echipamente sportive să studieze posibilitățile ce le au de a spori și diversifica producția de rachete, mingi, plase și echipament de tenis prin crearea de secții speciale în cadrul unităților din subordine, în vederea asigurării satisfacerii cererii unor asemenea produse, în cantități suficiente și la prețuri accesibile tineretului. Ziarul nostru așteaptă de la factorii implicați răspunsuri concrete privind cantitățile din produsele menționate, diversitatea lor — pe categorii de vîrste — data cînd amatorii de tenis le vor putea găsi în comerț, precum și alte măsuri luate în vederea rezolvării problemei materialului și echipamentului sportiv pentru tenis, pentru a le da publicității în vederea informării opiniei publice.

3 PROPUNEM FEDERAȚIEI DE TENIS CA ÎN COLABORARE CU ZIARUL „SCÎNTEIA TINERETULUI", și cu alți factori, să organizeze anual un campionat pentru tineret (pînă la vîrsta de 19 ani inclusiv) dotat cu trofeul „Cupa Țiriac—Năstase". Competiția — care poate fi organizată pe categorii de vîrstă — va avea trei faze : etapa întîia, pe localități sau grupe de localități (în cazul comunelor) ; etapa a doua — pe județ ; etapa a treia — pe țară. La întrecere pot participa tineri fără clasificare sportivă. Cheltuielile impuse de organizarea campionatului urmînd să fie suportate pînă la nivel județean — inclusiv — de asociațiile și cluburile sportive, de organele locale ale U.T.C. și ale mișcării sportive.

ÎN CEEA CE PRIVEȘTE, ZIARUL SCÎNTEIA TINERETULUI, pentru a furniza cît mai multe cunoștințe tehnice tinerilor va începe în curînd publicarea unui „Curs practic de tenis", semnat de Ion Țiriac. Serialul lui Ion Țiriac va fi o demonstrație practică a regulamentului jocului, dar în același timp, el va fi o ilustrare vie, cu întîmplări și exemple luate din istoria marilor competiții și turnee de tenis, a regulilor și aspectelor tehnice și spectaculare ale jocului de tenis.

PROGRAM COMPETIȚIONAL

FOTBAL. Divizia națională A programează, duminică, etapa a VI-a a campionatului. În Capitală se vor disputa „la concurență" întîlnirile STEAUA—C.S.M. REȘIȚA (ora 13,30) pe stadionul „23 August", iar la aceeași oră, pe stadionul Republicii, SPORTUL STUDENȚESC—U.T.A.

În țară: F.C. ARGEȘ—PETROLUL; JIUL—DINAMO; S.C. BACĂU—FARUL; C.F.R. CLUJ—A.S.A. TG. MUREȘ; UNIV. CRAIOVA—„U" CLUJ; ST. ROȘU—RAPID.

ATLETISM. În Capitală, azi (de la ora 14,30) și duminică (de la ora 10,30) vor avea loc întrecerile internaționale ale celei de-a XIV-a Dinamoviade de atletism. Vor lua parte atleți și atlete din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, Ungaria, U.R.S.S. și țara noastră. La startul întrecerilor vor fi prezenți numeroși laureați ai J.O. de la München, performeri mondiali și europeni.

VOLEI. Etapa a II-a a campionatului diviziei naționale programează, duminică, în Capitală următoarele partide: sala Giulești: Univ. București—„U" Cluj (f) ora 8,30; Rapid—„U" Cluj (m) ora 9,30; I.E.F.S.—Politehnica Galați (m) ora 11, iar în sala Dinamo: Dinamo—Voința Arad (m) ora 8 ; Steaua—Tractorul Brașov (m), ora 9; Medicina—Constructorul (f) ora 10,30 și Dinamo—Ceahlăul P. Neamț (f) ora 11,30.

HANDBAL. Etapa a II-a a campionatului [illegible] programează întîlnirile: Steaua—Voința (stadionul Tineretului — ora 10); Politehnica Timișoara—Independența Sibiu; Dinamo Brașov—Dinamo București; „U" Cluj—Trotușul Gh. Gheorghiu-Dej. Jocurile feminine (etapa a VI-a): Univ. București—Textila [illegible] (stadionul Tineretului — ora 11); Progresul—Rapid (stadionul Progresul — ora 10); Constructorul Timișoara—I.E.F.S.; Univ. Timișoara—Voința Odorhei și Rulmentul Brașov—Mureșul Tg. Mureș.

BOX. Mîine are loc ultima întîlnire a etapei din cadrul turului competiției dotată cu „Cupa F.R. Box". Combinata Metalul-Rapid întîlnește în sala Giulești, de la ora 10,30, Combinata Portul-Medgidia. Printre protagoniști îl vom putea vedea pe I. Lungu, C. Stanef, I. Hodoșan, ca și alți pugiliști fruntași.

HOCHEI. Duminică în „Cupa României" pe patinoarul „23 August" din Capitală, se pot viziona următoarele partide: I.P.C.G.—Avîntul Gheorghieni (ora 8.30); Dunărea—Tîrnava Odorhei (ora 11) ; Steaua—Agronomia (ora 16); Dinamo—S.C. Miercurea Ciuc (ora 19,30).

POLO. Partidele din cadrul etapei a VII-a (retur) se vor disputa, dacă vremea e bună, în bazinul Dinamo. În caz de vreme nefavorabilă, la bazinul Floreasca. Azi : Progresul—Dinamo (ora 15), iar duminică partida derbi Dinamo—Rapid (ora 11) și Rapid—Progresul (ora 17).

POPICE. Azi, în cadrul diviziei A (feminin) Rapid—Voința Constanța (sala Giulești, ora 16) și Laromet—Gloria (sala Laromet, ora 16). Duminică, la masculin, Constructorul—Flacăra Cîmpina (sala Constructorul, ora 8) și Gloria—Rulmentul Brașov (sala Gloria, ora 8).

TIR. La poligonul Tunari, au loc azi de la ora 9 și duminică de la ora 8.30, întrecerile la probele rezervate seniorilor din cadrul campionatului național.

AUTOMOBILISM. Campionatul național și cursa internațională de coastă are loc azi și mîine pe Dealul Feleacului (Cluj).

PE SCURT

● Pe poligonul de la Tunari au început ieri întrecerile campionatelor naționale de tir. În proba de armă liberă calibru redus 60 f (seniori) poziția culcat victoria a revenit lui Șerban Lupescu (I.E.F.S.) cu 590 puncte. La pistol viteză 60 focuri, pe primul loc s-a clasat Marcel Roșca (Dinamo) — 592 puncte. Proba de armă standard 60 focuri senioare culcat — a fost dominată de Edda Baia (I.E.F.S.) cu 585 puncte. Campionatele continuă.

● CEA DE-A 20-a Olimpiadă masculină de șah a continuat la Skoplie cu disputarea întîlnirilor din runda a 9-a. Echipa României a avut ca adversară formația S.U.A., cu care a terminat la egalitate : 2—2. Ghițescu l-a învins pe Benkö, iar Gheorghiu a pierdut la Kavalek. A fost consemnată remiza în partidele Ciocîltea—Byrne și Ungureanu-Bisguier.

În runda a 3-a a Olimpiadei feminine de șah, formația României a încheiat la egalitate : 1—1 meciul susținut cu echipa R. D. Germane (Polihroniade—Nowarra 1—0 ; Just—Baumstark (1—0).

● ASEARĂ, în cadrul unei ședințe a Biroului Federației de fotbal, a fost alcătuit lotul reprezentativ în vederea viitoarelor întîlniri internaționale. Iată componența lotului : Adamache, Stan (portari), Sătmăreanu, Dobrău, M. Olteanu, Antonescu, Deleanu, Velea, N. Ionescu (fundași), Dumitru, Radu Nunweiller, Anca (mijlocași), Lucescu, Dembrovschi, Dobrin, Țarălungă, Rozsnai, Multescu, C. Radu (atacanți).

● COMPANIA americană de cinematograf și televiziune „Chester Fox" a intentat acțiune judiciară împotriva campionului mondial de șah Robert Fischer, cerînd drept daune-interese suma de 3 250 000 dolari. Robert Fischer este acuzat de nerespectarea unui contract legal, prin refuzul său de a permite ca partidele meciului de la Reykjavik, cu Boris Spasski, să fie televizate și filmate. Un purtător de cuvînt al susnumitei companii a declarat că Federația internațională de șah și Federația islandeză au acordat lui „Chester Fox", cu asentimentul lui Robert Fischer, exclusivitatea pentru filmări și transmisii de televiziune, Fischer s-a opus însă, începînd cu a doua partidă a meciului.

LA ZI evenimente prezentate de comentatorii noștri

Cuprul chilian și un straniu embargo

Stăpînii de ieri ai lui „el cobre" sfidează poporul chilian

Un tribunal francez a dovedit o neașteptată sensibilitate față de argumentele monopolului american „Kennecott Copper Corporation" și a instituit un embargo asupra unei importante cantități de cupru chilian care urmează să sosească în portul Le Havre. Stăpînii de ieri de la „El Teniente" nu s-au resemnat. Profiturile fabuloase pe care le-au pierdut le tulbură existența. Domnii de la „Kennecott" nu vor să accepte decizia suverană a poporului chilian, decizie pe care a exprimat-o într-o unanimitate desăvîrșită parlamentul țării. EL COBRE ES CHILENO — acest strigăt de biruință al poporului chilian care a devenit stăpîn pe cuprul său tortureazâ pe cei care s-au îmbogățit de pe urma resurselor naturale ale unei țări străine. S-a calculat că de-a lungul anilor din subsolul chilian au fost extrase peste 22 000 000 tone de cupru. „Țara de la capătul pămîntului" — cum au denumit-o vechii ei locuitori — ocupă primul loc pe plan mondial în ceea ce privește rezervele de cupru, al doilea loc în exploatarea acestui prețios minereu și al patrulea în prelucrarea lui. Dar în pofida bogățiilor ei de proporții incomensurabile, Chile a rămas în zona subdezvoltării. Realitatea aceasta tulburătoare trebuie pusă în directă legătură cu faptul că beneficiile companiilor nord-americane („cap de afiș" fiind acest sinistru monopol „Kennecott"), obținute în ultimele șase decenii egalează valoarea a tot ceea ce s-a creat în Chile (întreprinderi industriale, artere de comunicație, instalații portuare etc.) timp de... 400 de ani. Cifrele seci din bilanțuri pot deveni, uneori, cutremurătoare. Beneficiile companiilor care au dispus de cuprul chilian sfidau orice norme de moralitate, întreceau orice limite admisibile. Iar domnii aceștia pozează în prezent în victime. Ei nu mai pot dicta în Chile — unde decizia tribunalului pentru compensații a fost lipsită de echivoc — și încearcă de la distanță să lovească în economia chiliană care pășește pe drumul unei dezvoltări independente. Loviturile acestea coincid cu tentative mai ample — interne ca și externe — de a submina guvernul „Unității Populare", de a frîna prefacerile sociale în curs de aprofundare, prin crearea unor dificultăți artificiale. Naționalizarea cuprului reprezintă un proces ireversibil pe care, însă, nici „Kennecott Copper Corporation", nici „Anaconda" și nici alte companii nord-americane nu vor să-l accepte ca un act ce decurge din drepturile legitime ale poporului înscrise în constituția chiliană. „Kennecott" a recurs la o manevră fără precedent: s-a adresat clienților cuprului chilian atribuindu-și dreptul de proprietar asupra „metalului roșu" extras la „El Teniente" și pretinzînd că doar cu încuviințarea sa poate fi achiziționată producția minei. Directorul de vînzări ale Corporației cuprului din Chile a demonstrat lipsa de temei legal sau moral a cererii monopolului: „Procesul de naționalizare a marilor companii — sublinia el într-un document — s-a înfăptuit în conformitate cu procedurile stabilite în Constituția noastră".

Președintele Allende a relevat că decizia tribunalului francez „implică o agresiune caracteristică, ceea ce ne determină să protestăm în mod energic". Republica Chile se arată hotărîtă să-și apere prin toate mijloacele și cu demnitate interesele vitale. Poziția adoptată de guvernul „Unității Populare" în conflictul cu „Kennecott" a găsit un larg sprijin popular. Oamenii mîndri ai acestui pămînt nu sînt dispuși să renunțe la ceea ce au cucerit printr-o luptă acerbă. Chiar opoziția a socotit necesar să se alinieze punctului de vedere al forțelor de stînga. Democrat-creștinii au calificat embargoul drept „un afront și o încercare de furt deschis".

Forțele progresiste franceze au reacționat și ele cu promptitudine. Etienne Fajon, membru al Biroului Politic și secretar al P.C.F., a adresat primului ministru al Franței o scrisoare în care relevă că „aplicarea unei decizii de o asemenea natură este contrară regulilor dreptului internațional și lovește nu numai în interesele chiliene, dar și în interesele Franței".

Un tribunal francez poate pune embargo pe cîteva tone de cupru chilian. Dar tribunalul conștiinței naționale a chilienilor a pronunțat de mult sentința în cazul monopolului „Kennecott". O sentință fără drept de apel...

EUGENIU OBREA

Demonstrație la Santiago de Chile în sprijinul „Unității Populare"

„Port-avion terestru" pe nisipuri

Bazele aeriene americane din Tailanda sub focul patrioților

Agențiile de presă semnalează, în informații transmise de la Bangkok, că forțele patriotice tailandeze au lansat un atac violent asupra bazei militare aeriene americane de la Udon — unul din principalele dispozitive militare ale S.U.A., de la care avioane „B-52" efectuează misiuni de bombardament asupra R.D. Vietnam și Vietnamului de sud. Pătrunzînd în perimetrul bazei, patrioții au angajat timp de opt ore lupte cu militarii americani, au avariat pista de decolare și aterizare, scoțînd, totodată, din funcțiune mai multe avioane.

Atacul de joi de la Udon succede unui întreg șir de acțiuni desfășurate în ultimele zile de forțele patriotice tailandeze. În noaptea de duminică spre luni, un grup de patrioți a atacat baza aeriană americană de la Ubol, distrugînd cu un intens foc de mortiere o mare parte a instalațiilor militare. 48 de ore mai tîrziu, în noaptea de marți spre miercuri, formațiuni ale forțelor patriotice tailandeze au lansat un atac asupra bazei aeriene de la Udorn — cea mai apropiată de capitală — bază care este cartierul general al comandantului adjunct al forțelor aeriene americane staționate în Tailanda. Cele două baze amintite aici sînt, asemeni celei de la Udon, folosite de avioanele americane care acționează în războiul din Indochina (de pe aceste două baze decolează avioane de tip „F-4 Phantom").

Recrudescența, caracterul mereu mai frecvent și mai eficace al unor asemenea incursiuni curajoase ca acelea semnalate în ultimele cîteva zile, scot în evidență una din componentele principale ale luptei pe care o desfășoară forțele populare, progresiste din această țară: împotrivirea legitimă față de penetrația militară americană. Acuitatea cu care tailandezii sînt confruntați cu problema bazelor militare americane (atît pe planul știrbirii suveranității naționale, cît și sub aspectul pericolelor majore generate de însăși prezența unor asemenea concentrări de tehnică militară americană) este ușor de înțeles dacă avem în vedere proporțiile implantării militare a Statelor Unite pe pămîntul Tailandei: 20 de baze terestre și navale și alte 30 de mari baze aeriene formează un veritabil „port-avion terestru" american în Asia de sud-est.

Direct proporțională cu amploarea pericolelor și a nemulțumirii generate de o asemenea situație, amploarea împotrivirii populare apare firească. Zonele din jurul bazelor americane s-au transformat în veritabile regiuni de front în care forțele patriotice operează, atacînd instalațiile militare ale S.U.A. și dezorganizînd unitățile militare tailandeze. Bilanțul acțiunilor forțelor patriotice din perioada august-septembrie e concludent: 2 300 de militari inamici scoși din luptă, 67 de avioane avariate la sol sau distruse, 100 de blindate incendiate.

În lumina acestor desfășurări și în contextul mai larg al luptei forțelor populare tailandeze împotriva dictaturii militare, se poate remarca fără prea mare greutate că port-avionul terestru american din „țara elefanților" este construit pe nisipuri.

E. R.

Sesiunea Consiliului U. N. C. T. A. D.

Cuvîntul delegatului român

La Geneva au început lucrările sesiuni a 12-a a Consiliului UNCTAD. După cum este cunoscut, conform hotărîrilor celei de-a III-a Conferințe mondiale pentru comerț și dezvoltare (UNCTAD—III) de la Santiago de Chile, componența Consiliului a fost lărgită, la lucrări participînd cu drept de vot 68 de state.

În prima ședință a fost ales ca președinte al Consiliului reprezentantul Columbiei, Diego Garces, iar ca raportor — reprezentantul Malayeziei, Peter Lai.

Luînd cuvîntul în legătură cu reforma sistemului monetar internațional și negocierile comerciale multilaterale care vor avea loc în anul 1973, reprezentantul României, Mircea Petrescu, ministru-consilier, a relevat necesitatea instaurării unor raporturi economice internaționale pe baze noi, stabile, ținînd seama de realități, de nevoile și condițiile specifice fiecărei țări, de nivelul lor de dezvoltare și permițînd tuturor țărilor interesate să ia parte cu drepturi depline la adoptarea hotărîrilor care le privesc.

Reprezentantul român a reafirmat sprijinul țării noastre pentru elaborarea unei carte a drepturilor și datoriilor economice ale statelor. De asemenea, el a subliniat rolul pozitiv pe care îl poate avea UNCTAD, coordonîndu-și în mod corespunzător acțiunile cu G.A.T.T. și F.M.I., în vederea satisfacerii intereselor economice ale marii majorități a țărilor lumii.

● Miniștrii afacerilor externe ai Egiptului, Libiei, Kuweitului și Algeriei — prezenți la lucrările Adunării Generale a O.N.U. — s-au întîlnit la New York și au hotărît să constituie o comisie de conciliere în scopul reglementării politice a conflictului dintre Republica Arabă Yemen și Republica Democratică Populară a Yemenului, anunță ziarul „Al Ahram". Membrii comisiei au convenit, în cadrul primei lor ședințe, să recomande încetarea imediată a focului, retragerea trupelor celor două țări din zonele de frontieră și interzicerea concentrărilor de trupe pentru a se evita noi ciocniri.

de peste hotare

Problemele dezvoltării, dezarmării și decolonizării la O. N. U.

În intervențiile lor, reprezentanții diferitelor state ale lumii, care au urcat la tribuna adunării, au consacrat o atenție particulară problemelor dezvoltării, dezarmării și decolonizării.

„Problema preocupantă a subdezvoltării economice este caracteristica principală a trei pătrimi din omenire" — spunea ministrul de externe al Senegalului, Doudou Diouff, atrăgînd atenția asupra anvergurii problematicii dezvoltării în lumea de astăzi. Avansînd o serie de date concrete pentru a sublinia aceeași idee, ministrul de externe al Canadei, Mitchel Sharp, sublinia discrepanța existentă între nivelul de dezvoltare al țărilor industrializate și cel al țărilor în curs de dezvoltare. „Venitul țărilor industrializate, care este și azi mult mai mare decît cel al țărilor lumii a treia, crește într-un ritm aproape de două ori mai rapid decît cel înregistrat de țările în curs de dezvoltare." În cadrul dezbaterilor generale s-au exprimat și opinii mai puțin optimiste în ceea ce privește posibilitatea îndeplinirii obiectivelor propuse în cadrul celui de-al doilea Deceniu al dezvoltării, inițiat sub auspiciile O.N.U. și aflat în curs de desfășurare, o serie de vorbitori manifestîndu-și în legătură cu aceasta insatisfacția față de rezultatele obținute de cea de-a treia conferință UNCTAD, desfășurată la Santiago de Chile. „Sentimentului de frustrare general de UNCTAD 3, spunea în legătură cu aceasta ministrul senegalez de externe, trebuie să-i urmeze un efort de reflecție și de analiză obiectivă". În acest sens, reprezentanții diferitelor țări în curs de dezvoltare au subliniat preeminența efortului propriu în opera de propășire a economiilor lor naționale și utilitatea unei mai strînse colaborări internaționale în vederea înfăptuirii obiectivelor dezvoltării. Totodată, în cursul dezbaterilor generale a fost invederată necesitatea afirmării într-un mod mai pregnant a țărilor în curs de dezvoltare pe arena mondială în apărarea intereselor lor naționale. În această privință, ministrul de externe al Columbiei, Vasquez Carrizosa, remarca „voința care a început să se manifeste în țările lumii a treia de a cere participarea în instanțele care urmează să ia decizii afectînd propria lor economie".

Excesul înarmărilor în lume, spunea ministrul columbian, constituie unul din motivele pentru care, în multe zone ale lumii, domnesc încă sărăcia și mizeria. Cu investiția anuală pentru înarmări de 200 miliarde dolari, fondurile destinate păcii și progresului sînt restrînse în mod considerabil. „Țelul nostru final, evidenția Salim Ahmed Salim, ministrul de externe al Tanzaniei, îl constituie realizarea unei dezarmări generale și complete. Tratativele de dezarmare încheiate pînă acum au fost doar jumătăți de măsură, ele neprevăzînd în fond distrugerea stocurilor existente de arme".

„Adunarea Generală și Consiliul de Securitate, observă Joseph Conombo, ministrul de externe al Republicii Volta Superioară, s-au aplecat de multă vreme asupra problemelor colonialismului în Africa: numeroase rezoluții au fost adoptate, însă, fără ca exponenții colonialismului să abandoneze pozițiile lor. Legea internațională, al cărei apărător este O.N.U., nu trebuie să accepte această situație".

● COMISIA LIGII ARABE însărcinată cu misiunea de mediere pentru reglementarea conflictului dintre Republica Arabă Yemen și Republica Democratică Populară a Yemenului, care a sosit joi la Aden, a avut, în cursul aceleiași zile, o primă întrevedere cu reprezentanții oficiali sud-yemeniți — relatează agenția REUTER. Selim El Yafi, secretar general adjunct al Ligii Arabe, a declarat ziariștilor că obiectivele pe care le urmărește misiunea țărilor arabe, în cadrul convorbirilor, constau în realizarea unei încetări a focului, retragerea trupelor celor două părți din zonele de frontieră și evitarea concentrărilor de efective militare care ar putea duce la ciocniri.

În urma discuțiilor purtate, Selim El Yafi, a afirmat că partea sud-yemenită a dovedit că este pe deplin pregătită pentru a se ajunge la soluționarea conflictului.

DINEU OFERIT DE C. MĂNESCU

Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, a oferit un dineu în onoarea delegațiilor unor țări latino-americane la cea de a 27-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U. Au participat miniștrii de externe ai republicilor Costa Rica și Salvador, șefii delegațiilor republicilor Chile și Panama, reprezentanții permanenți la Națiunile Unite ai Argentinei, Ecuadorului, Guatemalei, Guyanei, Nicaragua, Mexicului, Paraguayului, Perului, Trinidad-Tobago, Uruguayului, precum și secretarul general adjunct din M.A.E. al Braziliei.

★

Ministrul afacerilor externe al României, Corneliu Mănescu, șeful delegației țării noastre la cea de-a 27-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a avut o întrevedere cu Emilio O. Rabasa, secretarul pentru afacerile externe al Mexicului.

Pași pe Terra

Călătorind de la Leipzig spre sud, peisajul se schimbă pe nesimțite. Cîteva zeci de kilometri și cîmpia netedă ca palma a rămas undeva în urmă. Dealurile molcome, încărcate cu pomi fructiferi, se succed obsedant, prevestind parcă apropierea munților. O pădure deasă, un brîu de lacuri artificiale și iată-ne la Karl-Marx-Stadt, al patrulea oraș ca mărime din Republica Democrată Germană.

Istoria orașului numără mai bine de opt secole. Situat la încrucișarea unor mari drumuri comerciale și într-o zonă cu multe resurse naturale, vechiul Chemnitz a cunoscut o dezvoltare remarcabilă. Importante exploatări miniere au fost semnalate acolo încă în secolul al XV-lea. În secolul al XVIII-lea unitățile industriale răsar una după alta: filaturi, țesătorii, fabrici pentru prelucrarea mătăsii, uzine de construcții mecanice. Chemnitzul își formează rapid reputația de „Manchester german". Un număr mereu mai mare de familii vin să se stabilească în oraș și în împrejurimile sale, abandonînd Erzgebirge, unde solul arid le condamna la foame. În 1939, Chemnitz număra circa 300.000 de locuitori.

Transformat în ruine în februarie—martie 1945, orașul a renăscut și trăiește o a doua tinerețe ca parte integrantă a primului stat german al muncitorilor și țăranilor. Ca un omagiu adus tradițiilor revoluționare ale muncitorimii din Chemnitz (aici a fost ales în 1867 primul muncitor ca deputat în Reichstag și tot aici au activat fruntași ai mișcării muncitorești germane ca August Bebel și Fritz Heckert) orașul a primit, în mai 1953, denumirea de Karl-Marx-Stadt. Orașul de pe rîul Chemnitz este astăzi un remarcabil centru industrial și universitar, ducînd mai departe faima „Manchesterului german".

Reînnodînd și continuînd tradiția, locul cel mai important în industria Karl Marx-Stadt-ului îl ocupă întreprinderile constructoare de mașini și utilaje pentru textile și confecții. Printre acestea se numără uzina constructoare de mașini pentru filaturi, uzina constructoare de mașini pentru țesătorii, „Malimo", întreprinderea pentru fabricarea de mașini de preparare și transformare a fibrelor sintetice. Aceste veritabile „laboratoare de creație" în domeniul utilajului textil produc și exportă în multe țări ale lumii echipament pentru linii tehnologice complete, pentru întregi combinate de prelucrare a fibrelor naturale sau sintetice. Dar, continuatorul vechiului „Manchester german", dezvoltîndu-se la scara necesităților economiei contemporane, a asimilat și alte domenii de producție industrială. În una din suburbiile orașului se ridică halele vaste ale uzinei „Germania", specializată în instalații chimice complete și aparataj modern frigorific (inclusiv apreciate trenuri frigorifice). Un bun renume și-a cîștigat în deceniul care a trecut de la înființare, uzina producătoare de mașini electronice de calculat, specializată în mașini pentru contabilitate. Camioanele „Barkas" produse la întreprinderile cu același nume se numără printre cele mai bune camioane de o tonă produse în lume, iar bicicletele „Diamant" produse de fabrica „Elite Diamant" au și ele un bun renume.

20 la sută din mașinile-unelte și aproape 50 la sută din utilajul pentru industria textilă fabricate în Republica Democrată Germană provin din Karl-Marx-Stadt. Aceste produse sînt exportate în aproape o sută de țări, bucurîndu-se de o bună reputație și apreciere. O faimă mondială și-a cîștigat noua tehnologie specială de mare productivitate pentru țesătorie pusă la punct la uzinele constructoare de mașini textile „Malimo". Școala tehnică superioară (fondată în 1963), ca și în școlile de ingineri pentru construcții mecanice, industria textilă și tehnica țesăturilor joacă un rol important atît în formarea de specialiști de o înaltă ținută cît și în promovarea noilor tehnologii și a progresului tehnic în genere. Aș aminti aici doar două date semnificative pe care le-am notat cu prilejul vizitei la Școala tehnică superioară: absolut toți studenții din ultimii doi ani de studiu sînt angajați în contracte de cercetare cu diferite întreprinderi; numai într-un singur an studenții au rezolvat 300 teme de îmbunătățire a tehnologiei în diferite întreprinderi din R.D. Germană.

Pe măsura impetuoasei sale dezvoltări economice, Karl-Marx-Stadt și-a făurit contururile unui frumos oraș modern. La Direcția construcțiilor a Consiliului orășenesc ni se înfățișează unele amănunte despre dezvoltarea ulterioară a Karl-Marx-Stadt-ului pînă în 1980 cînd reconstrucția sa va fi virtual terminată. De pe acum, pe ruinele vechiului Chemnitz s-a ridicat un nou oraș socialist. Astăzi doar la periferii găsești clădiri vechi, rămase în picioare. Centrul orașului e în întregime reconstruit. Aici a fost creată o mare arteră, strada Națiunilor, unde blocuri cu opt-nouă etaje, încadrate cu peluze de flori unde domină trandafirii, domină complexele comerciale ultramoderne, cu cele mai perfecționate metode de deservire.

Reconstrucția orașului, și în primul rînd a centrului, s-a făcut și se face cu deosebită grijă pentru îmbinarea armonioasă a puținelor vechi clădiri monumentale salvate de distrugerile războiului (muzeul „Rote Turm", vechea primărie în stilul renascentist, „cafeneaua presei" cu splendida fațadă barocă) cu construcțiile moderne. În acest scop s-a asigurat o largă dezbatere a concepțiilor arhitecturale și soluțiilor inginerești, organizîndu-se expoziții cu machete, schițe, planuri, populația avînd astfel posibilitatea să-și spună în mod direct cuvîntul asupra aspectului orașului în care va trăi mîine. Una din problemele cele mai complicate, care necesită mari eforturi pentru a fi rezolvată în bune condițiuni, este aceea a transporturilor. De fapt, în reconstrucția orașului s-a acordat prioritate construcției de drumuri. Planul general de îmbunătățire a transportului prevede construirea unor noi artere, pasaje subterane, poduri, care să descongestioneze centrul orașului. Pe locul vechiului zid care înconjura centrul, se construiește un inel circular care să înlesnească tranzitul prin oraș.

Părăsești Karl-Marx-Stadt-ul cu sentimentul reconfortant pe care ți-l oferă tinerețea unui vechi oraș, renăscut din ruine.

Tinerețea unui vechi oraș

Însemnări de EM. RUCĂR

Bombardamente asupra capitalei R. D. Vietnam

HANOI 6 (Agerpres). — Agenția V.N.A. anunță că, la 6 octombrie, aviația Statelor Unite a bombardat de două ori centrul și periferiile capitalei R.D. Vietnam, Hanoi. În urma bombardamentelor, și-au pierdut viața ori au fost răniți zeci de civili, în majoritate bătrîni, femei și copii. Tot în cursul zilei de vineri, aviația Statelor Unite a lansat noi cantități de mine în largul portului Haifong în timp ce zone populate din împrejurimile acestui port au fost supuse unor puternice bombardamente. Aproape 100 de persoane au fost ucise sau rănite și un mare număr de locuințe, instituții economice, sanitare și de învățămînt au fost distruse.

Într-o declarație de protest, dată publicității de purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al R.D. Vietnam, sînt condamnate aceste noi acte de război și se cere guvernului Statelor Unite să pună imediat capăt bombardamentelor, să înceteze minarea și blocada porturilor R.D. Vietnam, precum și orice acte de încălcare a suveranității și securității acesteia.

● ÎN CURSUL NOILOR INCIDENTE produse în Irlanda de Nord, o persoană și-a pierdut viața, iar cinci (între care doi soldați britanici) au fost rănite. Bilanțul celor trei ani de violențe se ridică în prezent la 598 de victime.

Acord de pace ugando-tanzanian

La Mogadiscio au luat sfîrșit convorbirile tripartite privind soluționarea pe cale pașnică a diferendului dintre Uganda și Tanzania.

Au luat parte ministrul de externe al Ugandei, Wanume Kibedi, șeful diplomației tanzaniene, John Malecela, iar în calitate de mediatori — ministrul de externe somalez, Omar Arteh, și secretarul general al Organizației Unității Africane, Nzo Ekhangaki. În urma negocierilor, cele două părți au semnat un acord de pace, care urmează să fie dat publicității concomitent la Mogadiscio, Kampala și Dar Es Salaam.

Într-un comunicat publicat de secretarul general al O.U.A., se arată că negocierile desfășurate cu succes, sub președinția șefului statului somalez, Mohammed Siad Barre, au demonstrat dorința celor două țări de a găsi o soluție politică durabilă, în spiritul fraternității africane și a bunei vecinătăți. Înțelegerea de la Mogadiscio nu este numai un succes al celor două țări ci și o victorie a întregii Africi, a cauzei unității africane. „Africa și-a demonstrat din nou hotărîrea de a merge înainte pe calea progresului în condițiile unității păcii și colaborării reciproce", relevă comunicatul.

FILIPINE SUB SEMNUL LEGII MARȚIALE. După instaurarea stării excepționale în arhipelag, numărul arestărilor de politicieni și funcționari publici se afla în continuă creștere. În fotografie, două scene elocvente suprinse pe peliculă la Manila: în „vorbitorul" unei închisori (stînga) și pe stradă — armata înlăturînd afișele oponenților regimului (dreapta)

pe scurt

Egon Bahr la Moscova

● DUPĂ CUM ANUNȚĂ AGENȚIA TASS, Egon Bahr, secretar de stat la Cancelaria R.F.G., va sosi la 8 octombrie la Moscova. El va avea convorbiri la Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Sovietice, în probleme de interes reciproc.

● ADUNAREA NAȚIONALĂ A FRANȚEI a respins, joi seara, moțiunea de neîncredere în politica internă a guvernului, prezentată de grupurile parlamentare ale partidelor comunist, socialist și radical-socialist. Moțiunea, depusă la scurt timp după expunerea de către premierul francez a programului guvernului său, consideră drept insuficiente prevederile acestuia și exprimă o serie de critici, îndeosebi față de creșterea prețurilor și refuzul de a satisface revendicările esențiale ale diferitelor categorii de oameni ai muncii.

● AUTORITĂȚILE VEST-GERMANE au anunțat, la 4 octombrie, interzicerea a două organizații palestiniene din R.F. a Germaniei — Uniunea Generală a Studenților Palestinieni și Uniunea Generală a Muncitorilor Palestinieni. Agenția FRANCE PRESSE informează că organele poliției federale au efectuat percheziții la sediile celor două organizații, precum și la domiciliile conducătorilor lor.

Declarația franco-polonă

● EDWARD GIEREK, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, și-a încheiat vineri vizita oficială în Franța, plecînd spre patrie.

În aceeași zi, la Palatul Elysee, președintele Georges Pompidou și Edward Gierek au semnat declarația comună de prietenie și colaborare între Franța și Polonia.

Intr-o declarație făcută Agenției Poloneze de Presă, Edward Gierek a subliniat că vizita sa în Franța a reprezentat un moment important pentru extinderea relațiilor dintre cele două țări. El a evidențiat importanța semnării declarației de prietenie și colaborare franco-polone și a acordului de colaborare economică dintre Franța și R. P. Polonă.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.
Pentru străinătate abonamente prin „ROMPRESFILATELIA" — Serviciul Import-Export Presă — București — Calea Griviței nr. 64—66, P.O.B. — 2001" — Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii".